

UCHWAŁA Nr 638
Senatu Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie
z dnia 31 stycznia 2020 roku

w sprawie ustalenia programu studiów kierunku filologia germańska dla poziomu studiów drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim

Na podstawie art. 28 ust. 1 pkt 11 oraz art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 85), w związku z Zarządzeniem Nr 7/2020 Rektora UWM w Olsztynie z dnia 15 stycznia 2020 roku w sprawie zmiany oferty kształcenia od roku akademickiego 2020/2021, na wniosek Dziekana Wydziału Humanistycznego, pozytywnie zaopiniowany przez Radę Edukacyjną, Senat Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie (zwany dalej „Senatem”) uchwala, co następuje:

§ 1

1. Senat ustala program studiów kierunku filologia germańska dla poziomu studiów drugiego stopnia z 4-semestralnym okresem nauki o profilu ogólnoakademickim, stanowiący załączniki 1-3.
2. Program studiów, o którym mowa w ust. 1 obowiązuje od cyklu kształcenia 2020/2021.
3. Dziekan dostosuje organizację procesu kształcenia do wymagań określonych w programie studiów, o którym mowa w ust. 1.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodniczący Senatu
Rektor
prof. dr hab. Ryszard J. GÓRECKI

Efekty uczenia się dla kierunku filologia germańska

1. **Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedzin/y nauki i dyscyplin/y naukowych/ej lub dziedzin/y sztuki i dyscyplin/y artystycznych/ej:** kierunek przyporządkowano do dziedziny nauk humanistycznych, dyscyplin naukowych: językoznawstwo (60%), literaturoznawstwo (30%), nauki o kulturze i religii (10%); dyscyplina naukowa wiodąca: językoznawstwo.
2. **Profil kształcenia:** ogólnoakademicki.
3. **Poziom kształcenia i czas trwania studiów/liczba punktów ECTS:** studia drugiego stopnia, 4 semestry/120 ECTS.
4. **Numer charakterystyki poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji – 7.**
5. **Absolwent:** posiada pogłębioną, specjalistyczną wiedzę z zakresu językoznawstwa, literaturoznawstwa, kulturoznawstwa, a także elementów historii krajów niemieckiego obszaru językowego; rozumie i potrafi analizować zjawiska zachodzące w tych dyscyplinach naukowych. Studia filologiczne wdrażają studenta do samodzielnego wyszukiwania informacji i korzystania z różnych źródeł oraz przygotowywania prac naukowych w języku niemieckim. Absolwent legitymuje się kompetencjami językowymi na poziomie C2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz posiada wiedzę i umiejętności umożliwiające wykonywanie wszelkiego rodzaju zadań tłumaczeniowych z języka polskiego na język niemiecki oraz z języka niemieckiego na język polski; posługuje się bogatym słownictwem fachowym z zakresu biznesu, medycyny, turystyki i dziedzictwa narodowego. Absolwent może rozpocząć działalność zawodową w dziedzinach wymagających bardzo dobrej znajomości języka niemieckiego oraz orientacji w kulturze, realiach i stosunkach polityczno-społecznych krajów niemieckiego obszaru językowego; może pracować w przedsiębiorstwach usługowo-handlowych współpracujących z partnerami z krajów niemieckojęzycznych, w biurach tłumaczeniowych, urzędach państwowych, oraz krajowych i międzynarodowych instytucjach kultury, fundacjach, redakcjach mediów wszystkich rodzajów, wydawnictwach, a także w turystyce i sektorze usług – wszędzie tam, gdzie należy wykazać się umiejętnością formułowania tekstu pisanego i mówionego, redakcji tekstu i jego interpretacji na specjalistycznym poziomie. Nabyte umiejętności umożliwią pracę we wszelkich instytucjach krajowych i międzynarodowych, wymagających zaawansowanej znajomości języka niemieckiego oraz specjalistycznej wiedzy z zakresu kultury krajów obszaru niemieckojęzycznego i komunikacji interkulturowej.
5.1 **Tytuł zawodowy nadawany absolwentom:** magister.
6. **Wymagania ogólne:** do uzyskania kwalifikacji drugiego stopnia wymagane jest osiągnięcie wszystkich poniższych efektów uczenia się.

Kod składnika opisu charakterystyki efektów uczenia się w dziedzinie nauk humanistycznych/dyscyplinie naukowej językoznawstwo/ literaturoznawstwo/ nauki o kulturze i religii	Opis charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się Polskiej Ramy Kwalifikacji	Symbol efektu kierunkowego	Treść efektu kierunkowego
WIEDZA: absolwent zna i rozumie			
H/JA_P7S_WG H/LA_P7S_WG H/KRA_P7S_WG	w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące zaawansowaną wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych lub artystycznych tworzących podstawy teoretyczne, uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia oraz wybrane zagadnienia z zakresu zaawansowanej wiedzy szczegółowej – właściwe dla programu studiów, główne tendencje rozwojowe dyscyplin naukowych lub artystycznych, do których jest przyporządkowany kierunek studiów	KA7_WG1	przedmiot i zakres badań dyscyplin naukowych związanych z filologią, zależności między nimi oraz terminologię używaną w odpowiednich dyscyplinach
		KA7_WG2	w pogłębionym stopniu teorię/metodologię z zakresu wybranych dyscyplin filologicznych
		KA7_WG3	struktury leksykalno-gramatyczne współczesnego języka niemieckiego
		KA7_WG4	powiązania w obrębie kilku dyscyplin pozwalające na integrowanie różnych sposobów postrzegania analizowanych problemów
		KA7_WG5	główne kierunki rozwoju i najważniejsze nowe osiągnięcia w zakresie wybranych dyscyplin
		KA7_WG6	sposoby analizy i interpretacji tekstów kultury właściwe dla wybranej dyscypliny
		KA7_WG7	zagadnienia z zakresu relacji polsko-niemieckich w kontekście historyczno-politycznym
		KA7_WG8	gramatykę języka niemieckiego
		KA7_WG9	leksykę języka niemieckiego (w tym języka fachowego) przy rozwiniętej wrażliwości na zmienność języka oraz jego kulturowe i społeczne determinanty
		KA7_WG10	zasady przygotowania profesjonalnych wystąpień publicznych / tłumaczeń ustnych

H/JA_P7S_WK H/LA_P7S_WK H/KRA_P7S_WK	fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji ekonomiczne, prawne, etyczne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów, w tym zasady ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości	KA7_WK1	pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego oraz konieczność zarządzania zasobami własności intelektualnej
		KA7_WK2	problemy współczesnego życia kulturalnego i społecznego, ich uwarunkowania społeczno-kulturalno-polityczno-gospodarcze i skutki w krajach niemieckojęzycznych
		KA7_WK3	procesy komunikacji interpersonalnej i społecznej w sytuacjach profesjonalnych oraz funkcjonowanie instytucji i przedsiębiorstw będących potencjalnym środowiskiem zawodowym
		KA7_WK4	pojęcia i zasady z zakresu technologii informatycznych /bhp/ ergonomii/ etykiety/ praw ochrony własności intelektualnej
		KA7_WK6	dylematy związane z wykonywaniem zawodów wymagających posługiwania się językiem niemieckim w stopniu rozszerzonym w odniesieniu do współczesnych wyzwań cywilizacyjnych
UMIEJĘTNOŚCI: absolwent potrafi			
H/JA_P7S_UW H/LA_P7S_UW H/KRA_P7S_UW	wykorzystywać posiadaną wiedzę – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy oraz innowacyjnie wykonywać zadania w nieprzewidywalnych warunkach przez: – właściwy dobór źródeł i informacji z nich pochodzących, dokonywanie	KA7_UW1	wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z różnych źródeł oraz formułować na ich podstawie krytyczne sądy
		KA7_UW2	świadomie i twórczo stosować zdobytą wiedzę w sytuacjach typowych i nietypowych oraz w samodzielnej interpretacji i ocenie różnych tekstów kultury

	ocenę, krytycznej analizy, syntezy, twórczej interpretacji i prezentacji tych informacji, – dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych, – przystosowanie istniejących lub opracowanie nowych metod i narzędzi, – formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi	KA7_UW3	przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację wybranych tekstów kultury z omawianego zakresu tematycznego
		KA7_UW4	właściwie dobrać odpowiedni aparat badawczy adekwatnie do przedmiotu badań
		KA7_UW5	stosować zdobytą wiedzę z zakresu technologii informatycznych/ bhp/ ergonomii/ etykiety/ ochrony praw własności intelektualnej w życiu zawodowym i prywatnym
H/JA_P7S_UK H/LA_P7S_UK H/KRA_P7S_UK	komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców prowadzić debatę posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz specjalistyczną terminologią	KA7_UK1	na podstawie zdobytej wiedzy oraz własnych obserwacji merytorycznie argumentować, formułować wnioski i tworzyć syntetyczną wypowiedź w języku niemieckim
		KA7_UK2	porozumiewać się w języku niemieckim w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych w nowych zakresach tematycznych/ sytuacjach profesjonalnych
		KA7_UK3	przygotować i zaprezentować wypowiedź ustną w języku niemieckim z zakresu wybranej dyscypliny z wykorzystaniem różnych źródeł i mediów
		KA7_UK4	poprawnie posługiwać się bogatym w struktury gramatyczno-leksykalne językiem niemieckim
H/JA_P7S_UO H/LA_P7S_UO H/KRA_P7S_UO	kierować pracą zespołu współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych i podejmować wiodącą rolę w zespołach	KA7_UO1	wykorzystać posiadaną wiedzę do planowania i organizowania pracy, współpracy w grupie i kierowania zespołem w sytuacjach profesjonalnych

H/JA_P7S_UU H/LA_P7S_UU H/KRA_P7S_UU	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie i ukierunkowywać innych w tym zakresie	KA7_UU1	korzystając z różnych źródeł samodzielnie poszerzać i wzbogacać wiedzę oraz słownictwo w języku niemieckim i stosować je w wypowiedziach ustnych i pisemnych, mając świadomość takiej konieczności przez całe życie
		KA7_UU2	porządkować zasoby bibliograficzne i dokonywać ich selekcji na potrzeby pracy dyplomowej oraz przyszłej pracy zawodowej
KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent jest gotów do			
H/JA_P7S_KK H/LA_P7S_KK H/KRA_P7S_KK	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści	KA7_KK1	krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności, ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego
	uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu	KA7_KK2	spełnienia etycznych wymagań związanych z wykonywaną pracą zawodową, badawczą i publikacyjną
H/JA_P7S_KO H/LA_P7S_KO H/KRA_P7S_KO	wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego	KA7_KO1	akceptacji różnorodności kulturowej oraz reprezentowania otwartej postawy wobec odmiennych zjawisk, przekonań i sądów
	inicjowania działań na rzecz interesu publicznego	KA7_KO2	budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami biorącymi udział w danej działalności zawodowej oraz innymi członkami społeczności lokalnej
	myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy	KA7_KO3	inicjowania działań w życiu kulturalnym, poprzez różne media i formy, szczególnie do śledzenia wydarzeń kulturalnych w krajach niemieckiego obszaru językowego
H/JA_P7S_KR H/LA_P7S_KR H/KRA_P7S_KR	odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, w tym:	KA7_KR1	utrzymania wysokiego poziomu profesjonalizmu, niezależności w działaniu oraz przestrzegania uniwersalnych zasad i norm etycznych w działalności zawodowej

	– rozwijania dorobku zawodu, – podtrzymywania etosu zawodu, – przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad	KA7_KR2	dostrzegania i rozstrzygania dylematów związanych z wybranym zawodem
--	---	---------	--

7. Objasnienie oznaczeń:

Objasnienie oznaczeń kodu składnika opisu w dziedzinie i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

H/JA_P7S	– charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk humanistycznych/dyscyplinie językoznawstwo dla studiów drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim
H/LA_P7S	– charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk humanistycznych/dyscyplinie literaturoznawstwo dla studiów drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim
H/KRA_P7S	– charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk humanistycznych/dyscyplinie nauki o kulturze i religii dla studiów drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim

Objasnienia oznaczeń komponentów efektów uczenia się wspólne dla opisu symbolu efektu uczenia się oraz kodu składnika opisu w dziedzinie nauki i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

W	– kategoria wiedzy, w tym:
G(po W)	– podkategoria zakres i głębia ,
K(po W)	– podkategoria kontekst ,
U	– kategoria umiejętności, w tym:
W(po U)	– podkategoria w zakresie wykorzystanie wiedzy ,
K(po U)	– podkategoria w zakresie komunikowanie się ,
O(po U)	– podkategoria w zakresie organizacja pracy ,
U(po U)	– podkategoria w zakresie uczenie się .
K (po podkreślniku)	– kategoria kompetencji społecznych, w tym:
K (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie ocena ,
O (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie odpowiedzialność ,
R (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie rola zawodowa .
01, 02, 03 i kolejne	– numer efektu uczenia się

Objasnienia oznaczeń symbolu efektu kierunkowego

K (przed podkreślnikiem)	– kierunkowe efekty uczenia się
A (przed podkreślnikiem)	– profil ogólnoakademicki
7	– studia drugiego stopnia

Oznaczenia dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz artystycznych

Lp.	Dziedzina nauki/symbol kodu	Dyscyplina naukowa/artystyczna/symbol kodu
1	Dziedzina nauk humanistycznych/H	1) archeologia/A
		2) filozofia/F
		3) historia/H
		4) językoznawstwo/J
		5) literaturoznawstwo/L
		6) nauki o kulturze i religii/KR
		7) nauki o sztuce/NSz

2	Dziedzina nauk inżynieryjno-technicznych/ IT	1) architektura i urbanistyka/ AU
		2) automatyka, elektronika i elektrotechnika/ AE
		3) informatyka techniczna i telekomunikacja/ IT
		4) inżynieria biomedyczna/ IB
		5) inżynieria chemiczna/ IC
		6) inżynieria lądowa i transport/ IL
		7) inżynieria materiałowa/ IM
		8) inżynieria mechaniczna/ IMC
		9) inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka/ ISG
3	Dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu/ M	1) nauki farmaceutyczne/ NF
		2) nauki medyczne/ NM
		3) nauki o kulturze fizycznej/ NKF
		4) nauki o zdrowiu/ NZ
4	Dziedzina nauk rolniczych/ R	1) nauki leśne/ NL
		2) rolnictwo i ogrodnictwo/ RO
		3) technologia żywności i żywienia/ TZ
		4) weterynaria/ W
		5) zootechnika i rybactwo/ ZR
5	Dziedzina nauk społecznych/ S	1) ekonomia i finanse/ EF
		2) geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna/ GEP
		3) nauki o bezpieczeństwie/ NB
		4) nauki o komunikacji społecznej i mediach/ NKS
		5) nauki o polityce i administracji/ NPA
		6) nauki o zarządzaniu i jakości/ NZJ
		7) nauki prawne/ NP
		8) nauki socjologiczne/ NS
		9) pedagogika/ P
		10) prawo kanoniczne/ PK
		11) psychologia/ PS
6	Dziedzina nauk ścisłych i przyrodniczych/ XP	1) astronomia/ AS
		2) informatyka/ I
		3) matematyka/ MT
		4) nauki biologiczne/ NBL
		5) nauki chemiczne/ NC
		6) nauki fizyczne/ NF
		7) nauki o Ziemi i środowisku/ NZ
7	Dziedzina nauk teologicznych/ TL	1) nauki teologiczne/ NT
8	Dziedzina sztuki/ SZ	1) sztuki filmowe i teatralne/ SFT
		2) sztuki muzyczne/ SM
		3) sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki/ SP

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Kierunek studiów: filologia germańska

Poziom studiów: studia drugiego stopnia

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Wymiar kształcenia: 4 semestry

Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: 120 punktów ECTS

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom: magister

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA – GRUPY TREŚCI

I. WYMAGANIA OGÓLNE

I.1. Technologie informacyjne w humanistyce

Cel kształcenia: rozwój umiejętności w zakresie poszukiwania, porządkowania i wykorzystywania informacji z różnych źródeł oraz efektywne posługiwanie się technologiami informacyjnymi w nauce i pracy zawodowej. Student uczy się wykorzystywać i praktycznie stosować różne środki i narzędzia cyfrowe, takie jak sprzęt komputerowy z oprogramowaniem oraz inne urządzenia elektroniczne w rozwiązywaniu problemów, jak również uczy się używać powyższych we wspomaganie ustawicznego i efektywnego doskonalenia znajomości języków obcych oraz w pracy tłumacza. Zajęcia przygotowują do posługiwania się urządzeniami cyfrowymi w tworzeniu, modyfikowaniu, udostępnianiu i archiwizowaniu informacji. Głównym celem jest praktyczne zastosowanie technologii informacyjnych na filologii germańskiej.

Treści merytoryczne: efektywne metody wyszukiwania w Internecie z wykorzystaniem operatorów wyszukiwania. Chmury obliczeniowe i związane z nimi usługi. Elektroniczne słowniki i programy do maszynowego tłumaczenia. Cyfrowe narzędzia komunikacji online. Praca grupowa w tworzenie nowych treści w programach pakietu Ms Office. Strony WWW w oparciu o systemy zarządzania treścią (CMS) na przykładzie WordPress-a. DTP (desktop publishing) — publikacje papierowe i elektroniczne, skład i łamanie tekstu, edycja grafiki rastrowej i wektorowej, tworzenie dokumentów pdf oraz na elektroniczne czytniki. Zaawansowana obsługa edytora tekstowego Word, zasady przygotowania i formatowania pracy dyplomowej. Przestrzeganie praw własności i licencji. Główne sposoby zabezpieczania danych komputerowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): jak działają nowe narzędzia i technologie, narzędzia komunikacji online, jak przestrzegać licencji i praw autorskich, jak stworzyć stronę internetową za pomocą systemów zarządzania treścią, stworzyć i edytować wydruk cyfrowy.

Umiejętności (potrafi): zastosować zaawansowane metody wyszukiwania z wykorzystaniem operatorów wyszukiwania, korzystać z usług przechowywania informacji w chmurach obliczeniowych, zastosować zaawansowane funkcje formatowania w programach Ms Office, wybrać odpowiednie narzędzie, urządzenie, aplikację, oprogramowanie lub usługę, aby rozwiązać problem.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stałego i ustawicznego samokształcenia i rozwoju w warunkach nieustannego postępu technicznego, jest krytyczny wobec poziomu swojej wiedzy i umiejętności.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia komputerowe, warsztaty, prezentacje multimedialne.

II. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH

PNJN – Sprawności zintegrowane I – IV

II.1.a. PNJN – Sprawności zintegrowane I

Cel kształcenia: rozwijanie kompetencji językowych na poziomie C1 poprzez poszerzanie zasobów leksykalnych w obrębie określonych bloków tematycznych i semantycznych, rozwijanie technik czytania i słuchania ze zrozumieniem (kompetencje receptywne) na potrzeby komunikacji ustnej

i pisemnej (kompetencje produktywne) z wykorzystaniem zróżnicowanego słownictwa i struktur gramatycznych.

Treści merytoryczne: zakres ćwiczeń obejmuje dane działy tematyczne: formy życia i mieszkania oraz podróżowanie praca i studia, zarządzanie czasem, obowiązki a czas wolny, różnorodność i odmienność kulturowa oraz aktualna tematyka dotycząca wydarzeń z życia politycznego, społecznego i gospodarczego.

Wiedza (zna i rozumie): złożone fenomeny leksykalno-gramatyczne umożliwiające czytanie, słuchanie, a następnie analizowanie poznanych treści na poziomie C1 w stopniu pozwalającym na swobodną komunikację utrzymaną w stylu nieformalnym i/lub formalnym, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej.

Umiejętności (potrafi): szukać, porządkować i przetwarzać wiadomości z różnych źródeł i kanałów informacji; wykorzystywać nabytą wiedzę do wyrażania i argumentowania własnego zdania integrując w sposób precyzyjny wszystkie kompetencje językowe w sposób ustny i pisemny oraz stosując nowe media.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojego poziomu opanowania materiału; uczenia się przez całe życie; tolerancji i zrozumienia innych poglądów oraz stanowisk.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.1.b. PNJN – Sprawności zintegrowane II

Cel kształcenia: doskonalenie kompetencji językowych na poziomie C1 poprzez poszerzanie zasobów leksykalnych w obrębie określonych bloków tematycznych i semantycznych, rozwijanie technik czytania i słuchania ze zrozumieniem (kompetencje receptywne) na potrzeby komunikacji ustnej i pisemnej (kompetencje produktywne) z wykorzystaniem zróżnicowanego słownictwa i struktur gramatycznych.

Treści merytoryczne: zakres ćwiczeń obejmuje dane działy tematyczne: technika i nowe odkrycia, zdrowie i środowisko, żywienie i upodobania kulinarne, tabu i zakazy oraz aktualna tematyka dotycząca wydarzeń z życia politycznego, społecznego i gospodarczego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): złożone fenomeny leksykalno-gramatyczne umożliwiające czytanie, słuchanie, a następnie analizowanie poznanych treści na poziomie C1 w stopniu pozwalającym na swobodną komunikację utrzymaną w stylu nieformalnym i/lub formalnym, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej.

Umiejętności (potrafi): szukać, porządkować i przetwarzać wiadomości z różnych źródeł i kanałów informacji; wykorzystywać nabytą wiedzę do wyrażania i argumentowania własnego zdania integrując w sposób precyzyjny wszystkie kompetencje językowe w sposób ustny i pisemny oraz stosując nowe media.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojego poziomu opanowania materiału; uczenia się przez całe życie; tolerancji i zrozumienia innych poglądów oraz stanowisk.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.1.c. PNJN – Sprawności zintegrowane III

Cel kształcenia: podnoszenie kompetencji językowych na poziomie C1+/C2 poprzez poszerzanie zasobów leksykalnych w obrębie określonych bloków tematycznych i semantycznych, rozwijanie technik czytania i słuchania ze zrozumieniem (kompetencje receptywne) na potrzeby komunikacji ustnej i pisemnej (kompetencje produktywne) z wykorzystaniem zróżnicowanego słownictwa i struktur gramatycznych.

Treści merytoryczne: zakres ćwiczeń obejmuje dane działy tematyczne: język i komunikacja, zakupy, zjawiska pogodowe i ich wpływ na człowieka, uczucia oraz aktualna tematyka dotycząca wydarzeń z życia politycznego, społecznego i gospodarczego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): złożone fenomeny leksykalno-gramatyczne umożliwiające czytanie, słuchanie, a następnie analizowanie poznanych treści na poziomie C1 w stopniu pozwalającym na swobodną komunikację utrzymaną w stylu nieformalnym i/lub formalnym, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej.

Umiejętności (potrafi): szukać, porządkować i przetwarzać wiadomości z różnych źródeł i kanałów informacji; wykorzystywać nabytą wiedzę do wyrażania i argumentowania własnego zdania integrując w sposób precyzyjny wszystkie kompetencje językowe w sposób ustny i pisemny oraz stosując nowe media.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojego poziomu opanowania materiału; uczenia się przez całe życie; tolerancji i zrozumienia innych poglądów oraz stanowisk.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.1.d. Zajęcia receptywno-dyskursywne

Cel kształcenia: kontynuowanie pracy nad podnoszeniem kompetencji językowych na poziomie C2 poprzez poszerzanie zasobów leksykalnych w obrębie określonych bloków tematycznych i semantycznych, rozwijanie technik czytania i słuchania ze zrozumieniem (kompetencje receptywne) na potrzeby komunikacji ustnej i pisemnej (kompetencje produktywne) z wykorzystaniem zróżnicowanego słownictwa i struktur gramatycznych.

Treści merytoryczne: zakres ćwiczeń obejmuje dane działy tematyczne: sukcesy i porażki, postęp cywilizacyjny a środowisko, zmysły i postrzeganie, drogi życiowe i przyszłość oraz aktualna tematyka dotycząca wydarzeń z życia politycznego, społecznego i gospodarczego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): złożone fenomeny leksykalno-gramatyczne umożliwiające czytanie, słuchanie, a następnie analizowanie poznanych treści na poziomie C2 w stopniu pozwalającym na swobodną komunikację utrzymaną w stylu nieformalnym i/lub formalnym, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej;

Umiejętności (potrafi): szukać, porządkować i przetwarzać wiadomości z różnych źródeł i kanałów informacji; wykorzystywać nabytą wiedzę do wyrażania i argumentowania własnego zdania integrując w sposób precyzyjny wszystkie kompetencje językowe w sposób ustny i pisemny oraz stosując nowe media.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojego poziomu opanowania materiału; uczenia się przez całe życie; tolerancji i zrozumienia innych poglądów oraz stanowisk.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.2.a. Pisanie ze stylistyką I – II

Pisanie ze stylistyką I

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności pisania tekstów w języku niemieckim, świadome rozwijanie własnego stylu oraz świadome stosowanie reguły pisowni.

Treści merytoryczne: ćwiczenia w zakresie przetwarzania tekstu: streszczenie kilku tekstów popularno - naukowych na jeden temat; pisanie rozprawki lub opracowania (interpretacji), komentarza autorskiego (eseju) na dany temat.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): fenomeny leksykalno-gramatyczne i stylistyczne umożliwiające mu poprawne pisanie tekstów na poziomie C1; zna rodzaje tekstów i konstytuujące je cechy.

Umiejętności (potrafi): konstruować poprawne wypowiedzi pisemne z zachowaniem reguł dyskursywnych, gatunkowych, stylistycznych; samodzielnie napisać poprawne teksty w języku niemieckim: streszczenie kilku tekstów popularno-naukowych na jeden temat, rozprawka lub opracowanie (interpretacji), komentarz autorski (esej) na dany temat.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie, odpowiedniego określania priorytetów służących realizacji danego zadania.

ćwiczenia praktyczne: ćwiczenia.

II.2.b. Pisanie ze stylistyką II

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności pisania tekstów w języku niemieckim, świadome rozwijanie własnego stylu oraz świadome stosowanie reguły pisowni.

Treści merytoryczne: ćwiczenia z zakresu pisania komentarza autorskiego na określony temat (esej), prywatnego listu, w którym wyraża uczucia, ironię, kpinę, własne poglądy, recenzji (np. filmu, wystawy, książki).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): fenomeny leksykalno-gramatyczne i stylistyczne umożliwiające mu poprawne pisanie tekstów na poziomie C1+; zna rodzaje tekstów i konstytuujące je cechy.

Umiejętności (potrafi): konstruować poprawne wypowiedzi pisemne z zachowaniem reguł dyskursywnych, gatunkowych, stylistycznych; samodzielnie napisać poprawne teksty w języku niemieckim: komentarz autorski na określony temat (esej), prywatny list, w którym wyraża uczucia, ironię, kpinę, własne poglądy, recenzja (np. filmu, wystawy, książki).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie, odpowiedniego określania priorytetów służących realizacji danego zadania.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.3.a. Gramatyka praktyczna I

Cel kształcenia: usystematyzowanie i pogłębienie wiedzy i umiejętności z zakresu budowy i użycia różnych typów zdań nierzeczywistych, mowy zależnej, czasowników modalnych w znaczeniu subiektywnym oraz strony biernej i jej form konkurencyjnych.

Treści merytoryczne: Zajęcia służą rozszerzeniu i utrwaleniu wiedzy i umiejętności z zakresu takich zagadnień gramatycznych, jak: mowa zależna (wraz z utrwaleniem wiedzy o różnych typach zdań nierzeczywistych), czasowniki modalne w znaczeniu subiektywnym (wraz z formami konkurencyjnymi wobec tychże), transformacje strony czynnej na bierną i odwrotnie, formy konkurencyjne wobec strony biernej. Studenci doskonalą umiejętności użycia określonych struktur gramatycznych pracując na autentycznych tekstach (w tym tekstach naukowych i medialnych), wykorzystując podręczniki do gramatyki (C1) oraz wchodząc w interakcje ukierunkowane na użycie określonych struktur gramatycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady tworzenia różnych typów zdań nierzeczywistych, ich znaczenie i zastosowanie; zasady użycia czasowników modalnych w wypowiedzi subiektywnej; zastosowanie Konjunktiv I w tworzeniu mowy zależnej; zarówno zasady, stosowane w przypadku transformacji strony czynnej na bierną i odwrotnie, jak i formy konkurencyjne wobec strony biernej.

Umiejętności (potrafi): swobodnie tworzyć różne typy zdań nierzeczywistych, różnicując je pod względem struktury i znaczenia; w swoich wypowiedziach swobodnie operować czasownikami modalnymi w znaczeniu subiektywnym; dokonywać transformacji tekstu ze strony biernej na czynną i odwrotnie, wykorzystując znane sobie formy konkurencyjne wobec strony biernej; przytaczać cudzą wypowiedź, stosując formę mowy zależnej; korzystać z różnych źródeł wspomagających jego proces kształcenia językowego w zakresie gramatyki (słowniki, leksykony, Internet).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nieustannego poszerzania wiedzy z zakresu gramatyki praktycznej; wykorzystywania swojej wiedzy z zakresu gramatyki praktycznej w różnych kontekstach sytuacyjnych; podejmowania pracy indywidualnej, w grupie oraz do przyjmowania różnych ról; przejmowania odpowiedzialności za swój proces kształcenia językowego i dążenia do autonomii językowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.3.b. Gramatyka praktyczna II

Cel kształcenia: usystematyzowanie i poszerzenie wiedzy z zakresu rozszerzonej rekcji czasownika, rzeczownika, przymiotnika i przysłówka, przeprowadzania transformacji w kierunku nominalizacji/werbalizacji oraz swobodne stosowanie werbalne fraz składniowych.

Treści merytoryczne: Podczas zajęć studenci poszerzają i utrwalają wiedzę i umiejętności z zakresu takich zagadnień gramatycznych, jak: rozszerzona rekcja czasownika, przymiotnika i rzeczownika; nominalizacja i werbalizacja czy transformacje tekstu z wykorzystaniem werbalnych fraz składniowych. Studenci doskonalą umiejętności użycia określonych struktur gramatycznych pracując na autentycznych tekstach (m. in. naukowych i medialnych), wykorzystując podręczniki do gramatyki (C1) oraz wchodząc w interakcje, ukierunkowane na użycie określonych struktur gramatycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rozszerzoną rekcję czasownika, rzeczownika i przymiotnika; wykładniki stylu werbalnego i nominalnego; werbalne frazy składniowe, zasady ich tworzenia oraz użycia.

Umiejętności (potrafi): zastosować w swojej wypowiedzi konstrukcje wymagające użycia rozszerzonej rekcji czasownika, przymiotnika i/lub rzeczownika oraz dokonać transformacji tych zdań; rozpoznać w tekście wyznaczniki stylu nominalnego i werbalnego oraz dokonać transformacji tekstu poprzez zmianę stylu wyjściowego; poprawnie używać werbalnych fraz składniowych i umie przeprowadzić transformacje z ich użyciem; korzystać z różnych źródeł wspomagających jego proces kształcenia językowego w zakresie gramatyki (słowniki, leksykony, Internet).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nieustannego poszerzania wiedzy z zakresu gramatyki praktycznej; wykorzystywania swojej wiedzy z zakresu gramatyki praktycznej w różnych kontekstach

sytuacyjnych; podejmowania pracy indywidualnej, w grupie oraz do przyjmowania różnych ról; przejmowania odpowiedzialności za swój proces kształcenia językowego i dążenia do autonomii językowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.3.c. Gramatyka praktyczna III

Cel kształcenia: utrwalenie i systematyzacja wiedzy z zakresu gramatyki praktycznej oraz jej poszerzenie i rozwój, a także doskonalenie poprawności gramatycznej. Ponadto za cel przyjęto rozwijanie umiejętności łączenia teoretycznej znajomości zasad gramatycznych z praktycznym ich zastosowaniem służącej w konsekwencji płynnemu posługiwaniu się językiem niemieckim. Podstawowym celem jest kształtowanie kompetencji gramatycznej a w konsekwencji celem szczegółowym przeciwdziałanie interferencji.

Treści merytoryczne: Zajęcia służą usystematyzowaniu wiedzy z zakresu gramatyki praktycznej, ze szczególnym uwzględnieniem szeroko rozumianych transformacji zdań prostych i złożonych, zdań z przydawką rozwiniętą czy konstrukcją Gerundivum, zamiany strony biernej na czynną i odwrotnie z wykorzystaniem form konkurencyjnych strony biernej, werbalizacji i nominalizacji czy werbalnych fraz składniowych. Zajęcia służą także utrwaleniu wiadomości z zakresu budowy i użycia czasów. W semestrze III analiza gramatyczna odnosi się przede wszystkim do rzeczywistych tekstów, dotyczących różnej tematyki i osadzonych w różnych kontekstach, a w dużo mniejszym stopniu specjalnie skonstruowanych ćwiczeń gramatycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady składniowe, obowiązujące w przypadku transformacji zdań prostych i złożonych; strukturę i znaczenie werbalnych fraz składniowych; zasady budowy zdań z przydawką rozwiniętą i konstrukcją Gerundivum; zasady użycia czasów w języku niemieckim.

Umiejętności (potrafi): swobodnie dokonywać transformacji wszelkich typów zdań prostych i złożonych; swobodnie operować zdaniami z przydawką rozwiniętą lub konstrukcją Gerundivum; dokonywać transformacji tekstu, wykorzystując znane mu werbalne frazy składniowe; konstruować swoje wypowiedzi ustne i pisemne, zachowując w nich wszystkie znane mu zasady użycia czasów; korzystać z różnych źródeł wspomagających jego proces kształcenia językowego w zakresie gramatyki (słowniki, leksykony, Internet).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nieustannego poszerzania wiedzy z zakresu gramatyki praktycznej; wykorzystywania swojej wiedzy z zakresu gramatyki praktycznej w różnych kontekstach sytuacyjnych; podejmowania pracy indywidualnej, w grupie oraz do przyjmowania różnych ról; przejmowania odpowiedzialności za swój proces kształcenia językowego i dążenia do autonomii językowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.4. Konwersacje

Cel kształcenia: pogłębianie kompetencji leksykalnej oraz doskonalenie sprawności mówienia na poziomie C2, produktywnie opanowanie słownictwa z nowych zakresów tematycznych oraz nabycie umiejętności jego zastosowania w produkcji językowej, tj. w dyskusjach oraz dłuższych wypowiedziach ustnych, poszerzenie wiedzy ogólnej i wiedzy o świecie oraz wiedzy interkulturowej w obrębie omawianych zakresów tematycznych.

Treści merytoryczne: sukcesy i osiągnięcia, rola lasów w życiu i gospodarce, alternatywne środki płatnicze, rola błędów w życiu człowieka, mobilność człowieka jako wyzwanie, zapotrzebowanie na energię oraz sposoby jej wytwarzania i pozyskania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): słownictwo z omawianego obszaru tematycznego, którego przyswojenie jest niezbędne do wypowiadania się, struktury gramatyczne niezbędne do poprawnego wypowiadania się.

Umiejętności (potrafi): zrozumieć treść czytanego tekstu, wydobyć z niego konkretne informacje i je przedstawić w wypowiedzi ustnej, zbudować zwięzłą wypowiedź ustną, zaprezentować krótkie spójne wystąpienie na zadany temat, brać udział w dyskusji przedstawiając podobne lub odmienne poglądy na dany temat, wchodzić w polemikę.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego poszerzania własnych zasobów leksykalnych, pracy w grupie, zrozumienia i zaakceptowania innych poglądów.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH

III.1. Wybrane teorie i metody literaturo- i kulturoznawcze

Cel kształcenia: zapoznanie z różnymi teoriami literaturoznawczymi i kulturoznawczymi i z metodami teoretycznego podejścia do tematów badawczych.

Treści merytoryczne: przedstawienie najważniejszych teorii badań oraz metod badawczych w literaturo- i kulturoznawstwie; ukazanie rozwoju teorii literatury i kultury od XIX wieku do lat 80tych XX wieku, jak również ukazanie najnowszych orientacji w literaturoznawstwie wywodzących się z kulturoznawstwa i dyscyplin sytuujących się na pograniczu historii i socjologii kultury, analizy dyskursu społecznego, antropologii kultury, teorii transferów kulturowych, krytyki postkolonialnej i feministycznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): nazewnictwo, definicje oraz opis różnych teorii oraz metod badawczych na przykładzie wybranych tekstów, kwalifikacje poszczególnych teorii oraz metod badawczych według różnych kryteriów wybranej dyscypliny.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, analizować, opisywać oraz klasyfikować różne teorie i metody badawcze w literaturoznawstwie i kulturoznawstwie, rozpoznawać, prezentować oraz interpretować teorie i metody badań naukowych w oparciu o różne teksty oraz odnosić się do nich krytycznie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy samodzielnej oraz w zespole, angażowania się w analizę tekstów według różnych teorii oraz metod badawczych w wybranej dyscyplinie argumentowania powodów wybranej teorii oraz metodologii badań w danej dyscyplinie, akceptowania innych stanowisk oraz rozumienia potrzeby uaktualniania wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.2. Zajęcia specjalizacyjno-kulturoznawcze

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką przedmiotu kulturoznawstwo, z najnowszymi kierunkami i metodami badań oraz doskonalenie umiejętności interpretowania wybranych tekstów kultury.

Treści merytoryczne: omówienie wybranych kierunków i metod pomocnych przy interpretacji wybranych tekstów kultury, omówienie wybranych pojęć związanych z różnymi aspektami i uwarunkowaniami przedmiotu, np. antropologią kultury.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia i terminologię z zakresu kulturoznawstwa; metody pomocne w interpretacji wybranych tekstów kultury.

Umiejętności (potrafi): interpretować wybrane teksty kultury; wyszukiwać, selekcjonować, analizować i oceniać materiały dotyczące przedmiotu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnej aktywności w podejmowaniu działań badawczych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.3. Metodologia badań językoznawczych

Cel kształcenia: Przygotowanie do samodzielnej pracy badawczej, obejmującej specjalistyczny obszar problemowy. Zwiększenie świadomości specyfiki procesu poznania w obrębie językoznawstwa. Poszerzenie wiedzy na temat możliwości zastosowania poszczególnych metod badawczych w językoznawstwie.

Treści merytoryczne: Językoznawstwo jako dyscyplina naukowa – przedmiot i zastosowanie badań, perspektywy badawcze. Zróżnicowanie pomiędzy językoznawstwem jako nauką teoretyczno-poznawczą i stosowaną. Krytyczny przegląd metod, technik i rodzajów badań stosowanych w językoznawstwie. Rola czynników warunkujących poprawne przeprowadzenie badań empirycznych, kryteria poprawności badań (rzetelność, trafność), metodologia ilościowa i jakościowa. Metody zbierania materiału językowego (ekscerpty bibliograficzne, leksykograficzne, tekstowe, zapisy języka mówionego). Analiza danych zastanych – istota, zastosowanie, metody. Raportowanie i prezentacja wyników badań. Ochrona własności intelektualnej i etyka w badaniach.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przedmiot i zastosowanie badań językoznawczych; terminologię związaną z metodologią badań językoznawczych; metody, techniki i narzędzia wykorzystywane w realizacji prac

badawczych; czynniki warunkujące poprawne przeprowadzenie badań; zasady analizy, raportowania i prezentacji wyników badań z uwzględnieniem ochrony prawa autorskiego oraz norm etycznych.

Umiejętności (potrafi): analizować i ewaluować metody stosowane w badaniach językoznawczych; formułować pytania badawcze i stawiać hipotezy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przestrzegania zasad etycznych związanych z działalnością naukową.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.4.a. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa I – IV

Seminarium magisterskie i praca dyplomowa I

Cel kształcenia: przygotowanie do samodzielnego napisania pracy magisterskiej w wybranej dyscyplinie (językoznawstwie, literaturoznawstwie lub naukach o kulturze i religii); poszerzenie i pogłębienie wiedzy z zakresu wybranej dyscypliny i jej metodologii badań w stopniu umożliwiającym samodzielną pracę badawczą i samodzielne przygotowanie pracy magisterskiej; ustalenie tematu pracy, sporządzenie planu i bibliografii.

Treści merytoryczne: Seminarium magisterskie przygotowuje i wyposaża w szereg technik i metod niezbędnych do samodzielnego napisania pracy magisterskiej. Obejmuje następujące zagadnienia i zadania: sprecyzowanie zakresu/tematu pracy, pogłębianie wiedzy o formach tekstu naukowego oraz zasadach formatowania tekstu naukowego, kontynuacja kwerendy bibliotecznej i sporządzenie bibliografii, pogłębianie wiedzy z wybranej dyscypliny.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zakres przedmiotu badań w wybranej dyscyplinie (językoznawstwie, literaturoznawstwie, naukach o kulturze i religii); język i styl naukowy; metody analizy i interpretacji tekstów kultury pod względem językoznawczym, literackim lub kulturoznawczym; konieczność rzetelnego posługiwania się literaturą źródłową.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić samodzielną kwerendę, wybrać właściwą literaturę z różnych źródeł i prawidłowo integrować informacje; zdobyte materiały poddawać krytycznej analizie w celu przeprowadzenia samodzielnej interpretacji różnych tekstów kultury; posługiwać się właściwą metodologią badań; dbać o poprawność językową i stylistyczną pracy, stosować charakterystyczny dla pracy badawczej styl naukowy; poszerzać i selekcjonować bibliografię.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poszerzania swojego pola badawczego; ustawicznego dokształcania się; pracy nad poprawnością językową; rzetelnego wykorzystywania źródeł, prawidłowego cytowania i formatowania tekstu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.4.b. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa II

Cel kształcenia: przygotowanie do samodzielnego napisania pracy magisterskiej w wybranej dyscyplinie (językoznawstwie, literaturoznawstwie, naukach o kulturze i religii); poszerzenie i pogłębienie wiedzy z zakresu wybranej dyscypliny i jej metodologii badań w stopniu umożliwiającym samodzielną pracę badawczą i samodzielne przygotowanie pracy magisterskiej; napisanie pierwszego rozdziału pracy.

Treści merytoryczne: Seminarium magisterskie przygotowuje i wyposaża w szereg technik i metod niezbędnych do samodzielnego napisania pracy magisterskiej. Obejmuje następujące zagadnienia i zadania: sprecyzowanie zakresu/tematu pracy, pogłębianie wiedzy o formach tekstu naukowego oraz zasadach formatowania tekstu naukowego, kontynuacja kwerendy bibliotecznej i sporządzenie bibliografii, pogłębianie wiedzy z wybranej dyscypliny.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zakres przedmiotu badań w wybranej dyscyplinie (językoznawstwie, literaturoznawstwie, naukach o kulturze i religii); język i styl naukowy; metody analizy i interpretacji tekstów kultury pod względem językoznawczym, literackim lub kulturoznawczym; konieczność rzetelnego posługiwania się literaturą źródłową.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić samodzielną kwerendę, wybrać właściwą literaturę z różnych źródeł i prawidłowo integrować informacje; zdobyte materiały poddawać krytycznej analizie w celu przeprowadzenia samodzielnej interpretacji różnych tekstów kultury; posługiwać się właściwą

metodologią badań; dbać o poprawność językową i stylistyczną pracy, stosować charakterystyczny dla pracy badawczej styl naukowy; poszerzać i selekcjonować bibliografię.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poszerzania swojego pola badawczego; ustawicznego dokształcania się; pracy nad poprawnością językową; rzetelnego wykorzystywania źródeł, prawidłowego cytowania i formatowania tekstu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.4.c. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa III

Cel kształcenia: przygotowanie do samodzielnego napisania pracy magisterskiej w wybranej dyscyplinie (językoznawstwie, literaturoznawstwie lub nauk o kulturze i religii); poszerzenie i pogłębienie wiedzy z zakresu wybranej dyscypliny i jej metodologii badań w stopniu umożliwiającym samodzielną pracę badawczą i samodzielne przygotowanie pracy magisterskiej; napisanie połowy pracy zatwierdzonej przez prowadzącego.

Treści merytoryczne: Seminarium magisterskie przygotowuje i wyposaża w szereg technik i metod niezbędnych do samodzielnego napisania pracy magisterskiej. Obejmuje następujące zagadnienia i zadania: sprecyzowanie zakresu/tematu pracy, pogłębianie wiedzy o formach tekstu naukowego oraz zasadach formatowania tekstu naukowego, kontynuacja kwerendy bibliotecznej i sporządzenie bibliografii, pogłębianie wiedzy z wybranej dyscypliny.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zakres przedmiotu badań w wybranej dyscyplinie (językoznawstwie, literaturoznawstwie, naukach o kulturze i religii); język i styl naukowy; metody analizy i interpretacji tekstów kultury pod względem językoznawczym, literackim lub kulturoznawczym; konieczność rzetelnego posługiwania się literaturą źródłową

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić samodzielną kwerendę, wybrać właściwą literaturę z różnych źródeł i prawidłowo integrować informacje; zdobyte materiały poddawać krytycznej analizie w celu przeprowadzenia samodzielnej interpretacji różnych tekstów kultury; posługiwać się właściwą metodologią badań; dbać o poprawność językową i stylistyczną pracy, stosować charakterystyczny dla pracy badawczej styl naukowy; poszerzać i selekcjonować bibliografię.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poszerzania swojego pola badawczego; ustawicznego dokształcania się; pracy nad poprawnością językową; rzetelnego wykorzystywania źródeł, prawidłowego cytowania i formatowania tekstu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.4.d. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa IV

Cel kształcenia: przygotowanie do samodzielnego napisania pracy magisterskiej w wybranej dyscyplinie (językoznawstwie, literaturoznawstwie lub nauk o kulturze i religii); poszerzenie i pogłębienie wiedzy z zakresu wybranej dyscypliny i jej metodologii badań w stopniu umożliwiającym samodzielną pracę badawczą i samodzielne przygotowanie pracy magisterskiej; przedłożenie całej pracy magisterskiej.

Treści merytoryczne: Seminarium magisterskie przygotowuje i wyposaża w szereg technik i metod niezbędnych do samodzielnego napisania pracy magisterskiej. Obejmuje następujące zagadnienia i zadania: sprecyzowanie zakresu/tematu pracy, pogłębianie wiedzy o formach tekstu naukowego oraz zasadach formatowania tekstu naukowego, kontynuacja kwerendy bibliotecznej i sporządzenie bibliografii, pogłębianie wiedzy z wybranej dyscypliny.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zakres przedmiotu badań w wybranej dyscyplinie (językoznawstwie, literaturoznawstwie lub naukach o kulturze i religii); język i styl naukowy; metody analizy i interpretacji tekstów kultury pod względem językoznawczym, literackim lub kulturoznawczym; konieczność rzetelnego posługiwania się literaturą źródłową.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić samodzielną kwerendę, wybrać właściwą literaturę z różnych źródeł i prawidłowo integrować informacje; zdobyte materiały poddawać krytycznej analizie w celu przeprowadzenia samodzielnej interpretacji różnych tekstów kultury; posługiwać się właściwą metodologią badań; dbać o poprawność językową i stylistyczną pracy, stosować charakterystyczny dla pracy badawczej styl naukowy; poszerzać i selekcjonować bibliografię.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poszerzania swojego pola badawczego; ustawicznego dokształcania się; pracy nad poprawnością językową; rzetelnego wykorzystywania źródeł, prawidłowego cytowania i formatowania tekstu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.5. Przedmiot do wyboru

1) Wybrane zagadnienia z frazeologii

Cel kształcenia: pogłębienie wiedzy dotyczącej związków frazeologicznych w języku niemieckim, pogłębienie świadomości frazeologicznej, przygotowanie studentów do badań nad użyciem stałych związków frazeologicznych w różnych rejestrach języka.

Treści merytoryczne: analiza użycia wybranych związków frazeologicznych języka niemieckiego w różnych rodzajach tekstów (użycie związków frazeologicznych w reklamach, tytułach i nagłówkach artykułów, w tekstach z różnych dziedzin i dyscyplin), warianty i modyfikacje frazeologizmów, kolokacje a słowotwórstwo, idiomy a metafory.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różne typy związków frazeologicznych (kolokacje, idiomy, frazeologizmy pragmatyczne), charakterystyczne cechy poszczególnych rodzajów związków frazeologicznych, kulturowe różnice w znaczeniu i użyciu frazeologizmów w różnych rodzajach rejestrów językowych.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać typ związku frazeologicznego w różnych rodzajach tekstów, rozpoznać modyfikacje i różne warianty frazeologizmów, wskazać na różnice między podobnymi związkami frazeologicznymi w języku polskim i niemieckim; zbadać użycie frazeologizmów w tekstach z różnych dziedzin (np. w języku naukowym, języku medycy, ekonomii, sportu i reklamie) i rozpoznać ich rolę w tekstach, przedstawić prezentację na temat wybranego aspektu badawczego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego budowania kompetencji leksykalnej w tym do poszerzania znajomości związków frazeologicznych w języku polskim i niemieckim.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2) Literatura austriacka

Cel kształcenia: pokazanie literatury niemieckojęzycznej jako zjawiska transnarodowego; przedstawienie problemu definicji literatury austriackiej w odróżnieniu od literatury niemieckiej bądź szwajcarskiej; zapoznanie z wybranymi tekstami austriackich pisarzy i pisarek; pokazanie kulturowej specyfiki austriackiej literatury w prozie, liryce i dramacie; zapoznanie z wybranymi zjawiskami teatru austriackiego.

Treści merytoryczne: Literatura austriacka stanowi ze względu na specyfikę historyczną, narodową i językową odrębne zjawisko kulturowe. W ramach zajęć przedstawieni zostaną wybrani autorzy i autorki austriaccy i omówione wybrane teksty z szerokiego pojętego kanonu literackiego i spoza niego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): główne kierunki rozwoju i specyfikę literatury austriackiej, wybranych autorów i autorki i ich zaangażowanie w rozwój kultury; sposoby analizy i interpretacji wybranych tekstów literackich austriackich pisarzy i pisarek.

Umiejętności (potrafi): krytycznie zanalizować i zinterpretować wybrane teksty literatury austriackiej, nazywać i charakteryzować główne tematy, motywy i odniesienia w literaturze austriackiej; merytorycznie argumentować i formułować wnioski na tematy związane z wybranymi zagadnieniami literatury austriackiej; przygotować prezentację bądź dłuższą wypowiedź ustną na podstawie przeczytanej literatury przedmiotu i podmiotu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego dokształcania się i poszerzania wiedzy w dziedzinie literaturoznawstwa; akceptacji różnorodności kulturowej w przestrzeni literatury transnarodowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3) Selected aspects of culture of English-speaking countries

Cel kształcenia: zapoznanie z kluczowymi zagadnieniami związanymi z historią, kulturą i współczesnością krajów angielskiego obszaru językowego oraz ich oddziaływanie na aktywność człowieka w danej epoce w tychże krajach.

Treści merytoryczne: przedmiot prowadzony w języku angielskim przedstawiający wybrane zagadnienia związane z szeroko pojmowaną kulturą krajów anglojęzycznych. Problematyka dotyczy uwarunkowań

kulturowych, historii, literatury architektury, malarstwa, rzeźby oraz muzyki w krajach anglojęzycznych na przestrzeni dziejów.

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia i wybrane treści po angielsku z zakresu kultury krajów anglojęzycznych w kontekście przemian historyczno-społecznych.

Umiejętności (potrafi): przyporządkować określone wydarzenia historyczne danej epoce, dostrzec główne zjawiska i procesy kulturowe, wyszukiwać, selekcjonować, analizować i oceniać materiały dotyczące przedmiotu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania świadomości różnorodności kulturowej i zrozumienia potrzeby ciągłego dokształcania się.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.6. Komunikacja interkulturowa

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi pojęciami, zagadnieniami i problemami komunikacji interkulturowej oraz przygotowanie ich do komunikacji i interakcji w środowisku wielojęzycznym i wielokulturowym. Poddawane refleksji ustalenia i badania naukowe z zakresu językoznawczego i glottodydaktycznego spojrzenia na język, kulturę i komunikację, jak również realizowane ćwiczenia, symulacje i zadania mają wspierać i kształcić umiejętność obserwacji, dyskusji i dialogu oraz uświadomić kulturowe uwarunkowania własnych zachowań. Kontrastowanie różnic systemowych języków niemieckiego i polskiego oraz wybranych aspektów kulturowych z niemieckiego i polskiego obszaru kulturowego służyć ma poznawaniu zróżnicowanych systemów orientacji, wypracowaniu narzędzi do analizy i interpretacji interkulturowych problemów, strategii negocjacji i radzenia sobie z różnicami kulturowymi, a przede wszystkim wzmocnić kompetencje świadomego działania w sytuacjach spotkania interkulturowego.

Treści merytoryczne: 1. Wprowadzenie do teorii komunikacji interkulturowej – przegląd najważniejszych pozycji. 2. Język a kultura. 3. Różnice kulturowe w komunikacji na płaszczyźnie syntaktycznej, semantycznej, na płaszczyźnie aktów mowy i struktur argumentacyjnych. 4. Semantyka interkulturowa. 5. Style komunikacyjne i różnice kulturowe oraz ich konsekwencje: praktyczne przykłady. 6. Grzeczność językowa. 7. Problematyka komunikacji interkulturowej pomiędzy Niemcami a Polakami. 8. Standardy i stereotypy kulturowe. 9. Żarty etniczne, stereotypy, tematy tabu, konflikty na tle językowo-kulturowym. 10. Typologia ćwiczeń w zakresie kształcenia kompetencji interkulturowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię w zakresie komunikacji interkulturowej; problemy zachodzące w obrębie życia społecznego i kulturowego państw niemieckojęzycznych; zasady zachowań w komunikacji interpersonalnej w zróżnicowanych sytuacjach życia codziennego i zawodowego.

Umiejętności (potrafi): stosować zdobytą wiedzę i rozwijać swoje umiejętności interpersonalne i komunikacyjne w zakresie komunikacji interkulturowej; krytycznie oceniać sytuacje i wyciągać stosowne wnioski odpowiadające zrozumieniu wielokulturowości.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie, organizowania własnego procesu uczenia się oraz organizowania i inspirowania procesu uczenia się innych osób w zakresie kształcenia do kompetencji interkulturowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.7. Współczesne trendy w literaturze

Cel kształcenia: usystematyzowanie i pogłębienie wiedzy z zagadnień literatury niemieckojęzycznej od 1989 do współczesności; wykształcenie umiejętności naukowej analizy współczesnego niemieckojęzycznego tekstu literackiego i wpisania go w kontekst społeczny, historyczny i kulturowy; rozwijanie kompetencji krytycznego czytania tekstów współczesnych literackich.

Treści merytoryczne: wybrane zagadnienia ze współczesnej literatury niemieckojęzycznej, najważniejsze prądy estetyczno-literackie (np. literatura pop, literatura multikulturalna, literatura feministyczna, literatura zaangażowana, literatura kryminalna) i ich uwarunkowania kulturowe (np. pamięć trzeciego pokolenia, poszukiwanie tożsamości w epoce konsumpcjonizmu). Prowadzący zajęcia sam ustala zagadnienia, autorów, lektury, które będą omawiane na zajęciach, i przedstawia je na pierwszych zajęciach.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): najważniejsze trendy i prądy estetyczno-literackie w literaturze od 1989 do współczesności i ich uwarunkowania kulturowe; sposoby analizy i interpretacji współczesnego niemieckojęzycznego tekstu literackiego w odniesieniu do uwarunkowań kulturowych, w których dany tekst powstał.

Umiejętności (potrafi): analizować i interpretować współczesną literaturę niemieckojęzyczną, wpisać ją w kontekst społeczny, historyczny i kulturowy; argumentować i formułować samodzielnie krytyczne sądy w oparciu o przeczytane lektury i literaturę sekundarną; przygotować i zaprezentować dłuższą wypowiedź ustną na tematy związane z trendami we współczesnej literaturze na podstawie przeczytanych tekstów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego dokształcania się w dziedzinie literaturoznawstwa, poznawania nowych trendów w literaturze i do krytycznej oceny swojej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III. 8. Stosunki polsko-niemieckie

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi zagadnieniami w relacjach polsko-niemieckich w najnowszej przeszłości. Zajęcia mają na celu dostarczenie studiującym podstawowej wiedzy dotyczącej ważnych wydarzeń, przedsięwzięć i inicjatyw w życiu politycznym, społecznym i kulturalnym oraz znanych osobistości mających wpływ na kształtowanie się polsko-niemieckiego sąsiedztwa.

Treści merytoryczne: Tematyka zajęć oscyluje wokół zagadnień związanych z relacjami polsko-niemieckimi w najnowszej przeszłości, a w szczególności w drugiej połowie wieku XX i w wieku XXI. Realizowane zagadnienia dotyczą ważnych wydarzeń we wspólnym sąsiedztwie, ważnych przedsięwzięć i inicjatyw w życiu politycznym, społecznym i kulturalnym oraz wybitnych osobistości mających wpływ na kształt stosunków polsko-niemieckich.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane informacje odnoszące się do ważnych wydarzeń w relacjach polsko-niemieckich w najnowszej przeszłości, podstawowe informacje dotyczące wybranych przedstawicieli życia politycznego, społecznego i kulturalnego mających wpływ na kształtowanie się relacji polsko-niemieckich w najnowszej przeszłości, informacje potrzebne do wypracowania własnego krytycznego spojrzenia na stan aktualnych relacji polsko-niemieckich.

Umiejętności (potrafi): potrafi scharakteryzować wybrane ważne wydarzenia i zjawiska kształtujące obraz relacji polsko-niemieckich, identyfikować wybrane wybitne postaci mające wpływ na kształtowanie się wzajemnego postrzegania przez mieszkańców obu krajów, wyszukiwać, selekcjonować, analizować i oceniać materiały dotyczące problematyki przedmiotu, kojarzyć i interpretować fakty dotyczące relacji polsko-niemieckich w najnowszej przeszłości, w sposób spójny wypowiadać się na tematy z zakresu problematyki przedmiotu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): reprezentowania postawy otwartej wobec odmiennych zjawisk, przekonań i sądów oraz zachowania otwartości na poglądy innych ludzi, rozumienia potrzeby ciągłego dokształcania się.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III.9.a. Wykład monograficzny I

Cel kształcenia: pogłębienie wiedzy i umiejętności w zakresie zaproponowanej tematyki związanej z prowadzonymi w jednostce badaniami językoznawczymi, literaturoznawczymi lub kulturoznawczymi; wprowadzenie poszerzonej terminologii i różnych koncepcji badawczych dotyczących omawianego zagadnienia; rozwinięcie zainteresowań studentów wybraną dyscypliną, pokazanie studentom celowości monograficznego ujęcia problemu i pogłębienie ich wiedzy koniecznej do napisania pracy magisterskiej.

Treści merytoryczne: wykład stanowi monograficzne, całościowe ujęcie pewnego zagadnienia z wybranej dyscypliny: z literaturoznawstwa, językoznawstwa lub nauk o kulturze i religii; na pierwszych zajęciach prowadzący przedstawia tematykę wykładu i literaturę przedmiotu i podmiotu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): w pogłębionym stopniu pojęcia, terminy i podstawowe założenia badawcze z zakresu omawianej tematyki.

Umiejętności (potrafi): integrować zdobytą wiedzę; samodzielnie poszerzać wiedzę i na tej podstawie planować własną pracę i wydawać sądy; posługiwać się nowoczesnymi technologiami i wykorzystywać je we własnej pracy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania w życiu zawodowym i społecznym z różnych obszarów wiedzy; ciągłego rozwoju i uznawania znaczenia wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III.9.b. Wykład monograficzny II

Cel kształcenia: pogłębienie wiedzy i umiejętności w zakresie zaproponowanej tematyki związanej z prowadzonymi w jednostce badaniami językoznawczymi, literaturoznawczymi lub kulturoznawczymi; wprowadzenie poszerzonej terminologii i różnych koncepcji badawczych dotyczących omawianego zagadnienia; rozwinięcie zainteresowań studentów wybraną dyscypliną, pokazanie studentom celowości monograficznego ujęcia problemu i pogłębienie ich wiedzy koniecznej do napisania pracy magisterskiej.

Treści merytoryczne: wykład stanowi monograficzne, całościowe ujęcie pewnego zagadnienia z wybranej dyscypliny: z literaturoznawstwa, językoznawstwa lub nauk o kulturze i religii; na pierwszych zajęciach prowadzący przedstawia tematykę wykładu i literaturę przedmiotu i podmiotu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): w pogłębionym stopniu pojęcia, terminy i podstawowe założenia badawcze z zakresu omawianej tematyki.

Umiejętności (potrafi): integrować zdobytą wiedzę; samodzielnie poszerzać wiedzę i na tej podstawie planować własną pracę i wydawać sądy; posługiwać się nowoczesnymi technologiami i wykorzystywać je we własnej pracy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania w życiu zawodowym i społecznym z różnych obszarów wiedzy; ciągłego rozwoju i uznawania znaczenia wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III.10.a Zajęcia specjalizacyjne językoznawcze I

Cel kształcenia: zapoznanie z osiągnięciami językoznawstwa; nabycie teoretycznej wiedzy na temat omawianego zakresu tematycznego: terminologia, koncepcje, teorie, nurty językoznawcze, tendencje w rozwoju języka; usystematyzowanie i pogłębienie wiedzy na temat kierunków badań językoznawczych, nowych teorii i szkół badawczych.

Treści merytoryczne: przedstawienie treści do wyboru z zakresu językoznawstwa; przedmiot nawiązuje do zagadnień teoretycznych oraz pojęć i terminów w zakresie wiedzy o języku, z którymi studenci zapoznali się na wcześniejszych latach studiów w toku nauczania innych przedmiotów językoznawczych i pogłębia zdobytą wiedzę. Zakres tematyczny: wybrane współczesne kierunki i nurty badań językoznawczych, np. leksykologia, słowotwórstwo (np. proces słowotwórczy kompozycja), semantyka językoznawcza, socjolingwistyka, psycholingwistyka, językoznawstwo stosowane, lingwistyka tekstu, lingwistyka płci, onomastyka, lingwistyka porównawcza, tendencje rozwoju języka, badania interdyscyplinarne i in.).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię z wybranego zakresu językoznawstwa; zagadnienia teoretyczne, pojęcia i terminy dotyczące zagadnień tematycznych będących przedmiotem zajęć; współczesne/histeryczne tendencje rozwoju języka; powiązania językoznawstwa z innymi dyscyplinami koniecznymi do poszerzenia wiedzy z omawianego zakresu tematycznego; sposoby analizy i interpretacji tekstów językoznawczych z omawianego zakresu tematycznego.

Umiejętności (potrafi): interpretować zjawiska językowe z omawianego zakresu tematycznego opierając się na analizie informacji pozyskanych z dostępnych źródeł; umiejętnie i sukcesywnie włączać do swojego słownictwa specjalistycznego terminologiczne obszary nauki, które poznaje podczas zajęć; posługiwać się ujęciami teoretycznymi i terminologią obowiązującą w omawianym dziale językoznawstwa; posługując się terminologią lingwistyczną interpretować zjawiska językowe z omawianego zakresu tematycznego; samodzielnie wyszukiwać informacje z zakresu omawianego działu językoznawstwa z wykorzystaniem różnych źródeł; użyć wiedzy teoretycznej z omawianego zakresu w celu samodzielnego przygotowania prezentacji multimedialnej na zaliczenie przedmiotu; posługiwać się umiejętnościami teoretycznymi w typowych sytuacjach profesjonalnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojej wiedzy z omawianego zakresu tematycznego; wykorzystania wiedzy z omawianego działu językoznawstwa w interakcjach w różnych kontekstach sytuacyjnych; podjęcia pracy indywidualnej i w grupie; prezentowania wyników swojej/wspólnej pracy; pogłębiania wiedzy i uczenia się przez całe życie; wykorzystania nabytej wiedzy w zakresie językoznawstwa w różnorodnych działaniach o charakterze zawodowym.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.10.b Zajęcia specjalizacyjne językoznawcze II

Cel kształcenia: zapoznanie z osiągnięciami językoznawstwa; nabycie teoretycznej wiedzy na temat omawianego zakresu tematycznego: terminologia, koncepcje, teorie, nurty językoznawcze, tendencje w rozwoju języka; usystematyzowanie i pogłębienie wiedzy na temat kierunków badań językoznawczych, nowych teorii i szkół badawczych.

Treści merytoryczne: przedstawienie treści do wyboru z zakresu językoznawstwa; przedmiot nawiązuje do zagadnień teoretycznych oraz pojęć i terminów w zakresie wiedzy o języku, z którymi studenci zapoznali się na wcześniejszych latach studiów w toku nauczania innych przedmiotów językoznawczych i pogłębia zdobytą wiedzę. Zakres tematyczny: wybrane współczesne kierunki i nurty badań językoznawczych, np. słowotwórstwo (np. proces słowotwórczy mocja), onomastyka, semantyka językoznawcza, socjolingwistyka, psycholingwistyka, językoznawstwo stosowane, lingwistyka tekstu, lingwistyka płci, leksykologia, lingwistyka porównawcza, tendencje rozwoju języka, badania interdyscyplinarne i in.).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię z wybranego zakresu językoznawstwa; zagadnienia teoretyczne, pojęcia i terminy dotyczące zagadnień tematycznych będących przedmiotem zajęć; współczesne/histeryczne tendencje rozwoju języka; powiązania językoznawstwa z innymi dyscyplinami koniecznymi do poszerzenia wiedzy z omawianego zakresu tematycznego; sposoby analizy i interpretacji tekstów językoznawczych z omawianego zakresu tematycznego.

Umiejętności (potrafi): interpretować zjawiska językowe z omawianego zakresu tematycznego opierając się na analizie informacji pozyskanych z dostępnych źródeł; umiejętnie i sukcesywnie włączać do swojego słownictwa specjalistycznego terminologiczne obszary nauki, które poznaje; posługiwać się ujęciami teoretycznymi i terminologią obowiązującą w omawianym dziale językoznawstwa; posługując się terminologią lingwistyczną interpretować zjawiska językowe z omawianego zakresu tematycznego; samodzielnie wyszukiwać informacje z zakresu omawianego działu językoznawstwa z wykorzystaniem różnych źródeł; użyć wiedzy teoretycznej z omawianego zakresu w celu samodzielnego przygotowania prezentacji multimedialnej na zaliczenie przedmiotu; posługiwać się umiejętnościami teoretycznymi w typowych sytuacjach profesjonalnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojej wiedzy z omawianego zakresu tematycznego; wykorzystania wiedzy z omawianego działu językoznawstwa w interakcjach w różnych kontekstach sytuacyjnych; podjęcia pracy indywidualnej i w grupie; prezentowania wyników swojej/wspólnej pracy; pogłębiania wiedzy i uczenia się przez całe życie; wykorzystania nabytej wiedzy w zakresie językoznawstwa w różnorodnych działaniach o charakterze zawodowym.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.11.a. Zajęcia specjalizacyjne literaturoznawcze I

Cel kształcenia: pogłębienie wiedzy dotyczącej wybranego zagadnienia literaturoznawczego, ukazanie specyfiki literaturoznawstwa niemieckiego i literatury niemieckojęzycznej w wybranym kontekście kulturowym i historycznym.

Treści merytoryczne: poznanie wybranych tekstów literackich oraz krytycznoliterackich, analiza oraz interpretacja tekstów bądź fragmentów tekstów wybranych utworów literackich, rozwijanie umiejętności zastosowania metod badawczych do analizy wybranych tekstów literackich, korzystanie z opracowań naukowych i źródeł bibliograficznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową terminologię z zakresu literaturoznawstwa, istotę oraz mechanizmy funkcjonowania wybranej epoki literackiej, metody analizy oraz interpretacji wybranych utworów literackich, biografie oraz twórczość wybranego pisarza/wybranych pisarzy z zakresu wybranej literatury niemieckojęzycznej, zasady interpretowania utworów literackich.

Umiejętności (potrafi): prawidłowo interpretować teksty literackie wybranych pisarzy, wypowiadać się ustnie lub pisemnie na temat wybranych tekstów literackich, korzystać ze źródeł bibliograficznych w języku niemieckim.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy samodzielnej oraz zespołowej nad identyfikowaniem i porządkowaniem wiedzy teoretycznej oraz merytorycznej z zakresu literaturoznawstwa niemieckiego, krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności, spełnienia etycznych wymagań związanych z pracą badawczą.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.11.b. Zajęcia specjalizacyjne literaturoznawcze II

Cel kształcenia: pogłębienie wiedzy dotyczącej wybranego zagadnienia literaturoznawczego, ukazanie specyfiki literaturoznawstwa niemieckiego i literatury niemieckojęzycznej w wybranym kontekście kulturowym i historycznym.

Treści merytoryczne: poznanie wybranych tekstów literackich oraz krytycznoliterackich, analiza oraz interpretacja tekstów bądź fragmentów tekstów wybranych utworów literackich, rozwijanie umiejętności zastosowania metod badawczych do analizy wybranych tekstów literackich, korzystanie z opracowań naukowych i źródeł bibliograficznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rozszerzoną terminologię z zakresu literaturoznawstwa, istotę oraz mechanizmy funkcjonowania wybranej epoki literackiej, metody analizy oraz interpretacji wybranych utworów literackich, biografie oraz twórczość wybranego pisarza/wybranych pisarzy z zakresu wybranej literatury niemieckojęzycznej, zasady interpretowania utworów literackich.

Umiejętności (potrafi): prawidłowo interpretować teksty literackie wybranych pisarzy, wypowiadać się ustnie lub pisemnie na temat wybranych tekstów literackich, korzystać ze źródeł bibliograficznych w języku niemieckim.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy samodzielnej oraz zespołowej nad identyfikowaniem i porządkowaniem wiedzy teoretycznej oraz merytorycznej z zakresu literaturoznawstwa niemieckiego, krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności, spełnienia etycznych wymagań związanych z pracą badawczą.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.12. Nowe trendy w językoznawstwie

Cel kształcenia: Zdobycie wiedzy z zakresu badań mediolingwistycznych. Rozwinięcie umiejętności przeprowadzania analiz mediolingwistycznych tekstów medialnych.

Treści merytoryczne: Mediolingwistyka jako subdyscyplina lingwistyczna. Multimodalność i kompetencja multimodalna. Wybrane koncepcje tekstów multimodalnych. Relacja tekst-obraz. Podobieństwa i różnice w odbiorze treści werbalnych i wizualnych. Tekst multimodalny a ekonomia semiotyczna. Komunikacja wizualna a interkulturowość. Komunikacja wizualna a stereotypy. Design tekstu medialnego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przedmiot i zadania mediolingwistyki; terminologię stosowaną w badaniach mediolingwistycznych oraz metodologię badań; interdyscyplinarne powiązania mediolingwistyki; główne kierunki rozwoju badań mediolingwistycznych; zasady stosowane w analizie mediolingwistycznej tekstu.

Umiejętności (potrafi): wyszukać, ocenić, dokonać selekcji i zintegrować informacje z zakresu mediolingwistyki; dokonać analizy mediolingwistycznej tekstu medialnego, wykorzystując narzędzia i metody badań mediolingwistycznych oraz właściwą dla nich terminologię; pracować w zespole; poszerzać wiedzę i rozwijać umiejętności z zakresu mediolingwistyki.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojej wiedzy z zakresu mediolingwistyki; reprezentowania postawy otwartej wobec różnorodności kulturowej oraz odmiennych postaw i sądów prezentowanych w tekstach medialnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.13. Współczesne problemy krajów niemieckojęzycznych

Cel kształcenia: zagadnienia z zakresu problematyki związanej z życiem społeczno-politycznym krajów niemieckiego obszaru językowego.

Treści merytoryczne: zagadnienia związane z problematyką życia społeczno-politycznego krajów niemieckiego obszaru językowego. Problematyka zajęć podlega stałej aktualizacji o najnowsze wydarzenia w krajach niemieckojęzycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe treści z zakresu życia społeczno-politycznego w krajach niemieckiego obszaru językowego.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać informacje na temat życia społeczno-politycznego krajów niemieckiego obszaru językowego w różnych źródłach oraz je analizować, interpretować i krytycznie oceniać; przygotować prezentację na temat wybranego zagadnienia z omawianego zakresu tematycznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykształcenia tolerancji dla odmienności innych krajów i kultur; inicjowania projektów na rzecz upowszechniania wiedzy o życiu społeczno-politycznym krajów niemieckiego obszaru językowego (np. w czasie Dni Humana lub prezentacji dla młodzieży szkolnej).

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.14. Wystąpienia publiczne

Cel kształcenia: zdobycie wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych w zakresie wystąpień publicznych.

Treści merytoryczne: zapoznanie z teoretycznymi podstawami prezentowania udanych wystąpień publicznych i ćwiczą swoje kompetencje w tym zakresie. Zajęcia obejmują następujące zagadnienia: 1) praca z głosem (tonacja, modulowanie, dykcja, oddech itp.), 2) wygląd mówcy, mowa ciała 3) poprawność językowa, 4) koncentracja i stres, 5) interakcja z publicznością, 6) miejsce i warunki techniczne wystąpienia, 7) styl wypowiedzi, 8) struktura wypowiedzi. Wszystkie kompetencje studenci ćwiczą praktycznie w sytuacjach symulowanych z uwzględnieniem najczęściej spotykanych typów wystąpień publicznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady i wymogi dotyczące poszczególnych etapów przygotowania i przedstawienia profesjonalnego wystąpienia publicznego.

Umiejętności (potrafi): krytycznie korzystać z różnych tekstów kultury w celu przygotowania wystąpienia publicznego; samodzielnie przygotować i skutecznie przeprowadzić profesjonalne wystąpienie publiczne w dowolnej sytuacji społecznej z zachowaniem adekwatności w kontekście kulturowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania wiedzy teoretycznej i praktycznych umiejętności w celu przygotowania i przeprowadzenia profesjonalnego wystąpienia publicznego w dowolnej sytuacji.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.15. Tłumaczenie tekstów użytkowych

Cel kształcenia: zapoznanie z różnymi rodzajami tekstów użytkowych, zasadami i specyfiką ich tłumaczenia z j. polskiego na j. niemiecki i z j. niemieckiego na j. polski; tworzenie i rozwijanie warsztatu pracy tłumacza: kompetencje, praca ze słownikami różnego typu, aplikacjami do przekładu online.

Treści merytoryczne: tłumaczenie różnego rodzaju tekstów użytkowych z języka polskiego na język niemiecki i z języka niemieckiego na język polski, omówienie stylu użytkowego i jego cech charakterystycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): struktury gramatyczno-leksykalne umożliwiające pracę nad przekładem; specjalistyczną leksykę umożliwiającą pracę nad przekładem; definicję języka użytkowego i rodzaje tekstów użytkowych; źródła pomocne tłumaczowi: słowniki specjalistyczne internetowe i książkowe, wyszukiwarka Google i inne, rozumie ich wartość jako pomoc w rozwiązywaniu problemów towarzyszących tłumaczowi podczas jego pracy.

Umiejętności (potrafi): dbać o wysoką jakość językowej i stylistycznej poprawności wykonywanych tłumaczeń; korzystać ze słowników oraz krytycznie korzystać z translatorów; zorganizować swój warsztat oraz proces pracy: pracować w parze lub grupie nad przekładem.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania wiedzy i umiejętności w zakresie przekładu w perspektywie całego życia zawodowego; przyjmowania postawy krytycznej, ale jednocześnie otwartej na argumenty innych, współpracując w grupie; przestrzegania zasad etyki zawodowej jako tłumacz oraz zastosowania zdobytej wiedzy w przyszłej pracy zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.16. Tłumaczenie tekstów urzędowych

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami i specyfiką tłumaczenia tekstów urzędowych z języka polskiego na język niemiecki i z języka niemieckiego na język polski; pogłębienie wiadomości na temat warsztatu pracy tłumacza, wariantowości technik tłumaczenia, zależnych od materii przekładu, pogłębienie umiejętności pracy ze słownikami różnego typu oraz innymi narzędziami tłumacza (np. wyszukiwarka google, fora tłumaczy); stałe uświadamianie studentom potrzeby systematycznego budowania własnego warsztatu pracy, w którym kluczową rolę odgrywają umiejętności poszukiwania informacji i wielokrotnego sprawdzania efektu czynności translatorskich.

Treści merytoryczne: omówienie stylu urzędowego i jego cech charakterystycznych na podstawie tłumaczonych tekstów; wprowadzenie terminologii charakterystycznej dla języka urzędowego; zwrócenie uwagi na specyfikę formy tekstu urzędowego; tłumaczenie różnego rodzaju tekstów urzędowych z j. polskiego na j. niemiecki i z j. niemieckiego na j. polski; podkreślenie konieczności posługiwania się w pracy tłumacza słownikami różnego typu; omawianie problemów, z którymi tłumacz w praktyce translatorskiej boryka się: analiza błędów w tłumaczeniach przedstawianych przez studentów ze szczególnym uwzględnieniem interferencji, kalek językowych oraz faux amis. Z pomocą prowadzącego studenci zastanawiają się nad sposobami tłumaczenia takich faktów językowych, jak np. nazwy własne, idiomy, neologizmy, etc. Tłumaczone teksty stanowią punkt wyjścia do dyskusji o wierności/niewierności przekładu, granicach przekładalności, rodzajach ekwiwalencji oraz o zakresie kompetencji i odpowiedzialności tłumacza.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): struktury leksykalno-gramatyczne języka niemieckiego niezbędne w procesie realizacji tłumaczeń tekstów urzędowych; specyfikę formy tekstów urzędowych; specjalistyczne słownictwo, wyrażenia, zwroty, skróty, związane z tłumaczeniem wybranych tekstów urzędowych i ich determinującą rolę w procesie przekładu; zasady tłumaczenia pisemnego tekstów urzędowych; problemy, z jakimi może się spotkać tłumacz podczas swojej działalności z uwzględnieniem problematyki związanej z tłumaczeniem tekstów z zakresu języka urzędowego; źródła pomocne tłumaczowi: np. słowniki specjalistyczne: internetowe i tradycyjne, wyszukiwarka google, fora tłumaczy i rozumie ich wartość jako pomoc w rozwiązywaniu problemów towarzyszących tłumaczowi podczas jego pracy.

Umiejętności (potrafi): dbać o wysoką jakość językowej i stylistycznej poprawności wykonywanych tłumaczeń; korzystać ze słowników oraz krytycznie korzystać z translatorów; zorganizować swój warsztat oraz proces pracy; pracować w parze lub grupie nad przekładem.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojej wiedzy z zakresu tłumaczenia tekstów urzędowych; rozwijania wiedzy i umiejętności w zakresie przekładu w perspektywie całego życia zawodowego; przyjmowania postawy krytycznej, ale jednocześnie otwartej na argumenty innych, współpracując w grupie; przestrzegania zasad etyki zawodowej jako tłumacz oraz zastosowania zdobytej wiedzy w przyszłej pracy zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.17. Niemiecki w turystyce

Cel kształcenia: poszerzenie słownictwa z zakresu „turystyka” (opisy zabytków, miejsc pamięci, wydarzeń historycznych); utrwalenie go poprzez zastosowanie zróżnicowanych ćwiczeń i strategii; dokonywanie tłumaczeń w zakresie turystyki z polskiego na niemiecki i odwrotnie zarówno w formie pisemnej jak i ustnej; wcielanie się w rolę przewodnika po zabytkach, przewodnika grupy.

Treści merytoryczne: nauka i stosowanie słownictwa oraz zwrotów związanych z turystyką (architektura, zabytki, słownictwo związane z zawodem przewodnika turystycznego). Student będzie rozwijać i stosować nowo nabyte i utrwalone w ramach ćwiczeń słownictwo w sytuacjach życia codziennego oraz poprzez poznawanie kultury regionu, zabytków i miejsc pamięci z regionu, uczył się

podstawowych informacji o miejscach regionu atrakcyjnych turystycznie, utrwał i rozwijał kompetencje w tym właśnie zakresie poprzez np. programy turystyczne w mediach.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język fachowego z zakresu „turystyka”; stosowanie poprawnych struktur językowych zarówno z zakresu leksyki jak i gramatyki.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się językiem fachowym z zakresu „turystyki” w sytuacjach zawodowych jak i codziennych, opowiedzieć np. o wybranym zabytku, miejscach godnych zwiedzania; stosować właściwe struktury językowe; precyzyjnie i w sposób zachęcający prezentować zdobytą wiedzę na temat bogactwa kulturowego krajów niemieckojęzycznych jak i Polski.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): systematycznego śledzenia zmian zachodzących w obrębie języka fachowego z dziedziny „turystyka”; poszerzania swojej wiedzy o miejscach pamięci i wytworach kultury regionu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.18. Tłumaczenie tekstów naukowych

Cel kształcenia: nabycie wiedzy teoretycznej i nabycie umiejętności praktycznych w zakresie tłumaczenia tekstów naukowych.

Treści merytoryczne: charakterystyka tekstów naukowych w obu językach oraz podstawy teoretyczne dotyczące tłumaczenia tekstów naukowych, a także nabywają umiejętności praktyczne w tym zakresie. Punktem wyjścia do ćwiczeń praktycznych jest krytyczne porównanie oryginalnych tekstów naukowych i ich przekładów. Sprawność translatorska ćwiczona jest w oparciu o odpowiednio spreparowane, oryginalne teksty o zróżnicowanym stopniu trudności przede wszystkim z obszaru nauk humanistycznych i społecznych. Istotnym elementem jest nauka korzystania z tekstów paralelnych, wykorzystywania dostępnych źródeł wiedzy oraz wiedzy ekspertów zewnętrznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): charakterystykę tekstów naukowych w obu językach w warstwie gramatycznej i leksykalnej, a także formalnej, co umożliwia mu zarówno zrozumienie naukowego tekstu wyjściowego jak i jego poprawne przetłumaczenia; odpowiedzialność i rzetelność tłumacza wobec tekstu oryginału.

Umiejętności (potrafi): na podstawie zdobytej wiedzy samodzielnie przetłumaczyć tekst naukowy z języka niemieckiego na polski; organizować pracę zespołu tłumaczy nad tekstem bądź zbiorem tekstów stanowiącym zwartą całość oraz korzystać z pomocy ekspertów zewnętrznych przy sporządzaniu tłumaczeń tekstów naukowych, redagować tekst naukowy zgodnie z wymogami wydawcy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania wiedzy teoretycznej i praktycznych umiejętności w celu twórczego i profesjonalnego tłumaczenia tekstów naukowych przy zachowaniu zasad kodeksu zawodowego tłumacza.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.19. Tłumaczenie tekstów literackich

Cel kształcenia: zdobywanie wiedzy teoretycznej i praktycznych umiejętności w zakresie tłumaczenia tekstów literackich.

Treści merytoryczne: założenia teoretyczne oraz zdobywanie praktycznych umiejętności poprzez samodzielne tłumaczenia tekstów literackich; zaprezentowanie dokonań translatorskich wybitnych tłumaczy i teoretyków, takich jak Karl Dedecius czy Stanisław Barańczak, zaprezentowanie różnych możliwości i sposobów tłumaczenia literatury niemieckiej na język polski; porównanie tłumaczeń przeprowadza się na podstawie przekładów tekstów literatury polskiej i niemieckiej. Samodzielne tłumaczenia tekstów literackich z języka niemieckiego na język polski studenci prezentują na forum grupy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): gramatykę i słownictwo niemieckie (zróżnicowanie leksykalne, język fachowy, idiomatykę) w celu zrozumienia i poprawnego przetłumaczenia tekstu literackiego; kontekst historyczny i społeczno-kulturowy – pozwalający na właściwą analizę i interpretację tłumaczonego lub analizowanego tekstu; odpowiedzialność i rzetelność tłumacza wobec tekstu oryginału.

Umiejętności (potrafi): na podstawie zdobytej wiedzy twórczo i samodzielnie przetłumaczyć utwór literacki z języka niemieckiego na polski, zastosować w praktyce potencjał i bogactwo języka

docelowego (ojczystego), w sposób kompetentny i fachowy tłumacząc teksty literackie z języka oryginału.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania wiedzy teoretycznej i praktycznych umiejętności w celu twórczego i profesjonalnego tłumaczenia tekstów literackich, przestrzegając zawodowy etos tłumacza.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.20. Niemiecki w medycynie

Cel kształcenia: rozwinięcie kompetencji leksykalnej poprzez poszerzenie słownictwa związanego z tematami o charakterze medycznym oraz zastosowanie go w produkcji językowej: w dyskusjach, w prezentacjach oraz w tłumaczeniu; budowanie kompetencji komunikacyjnej poprzez poszerzenie wiedzy ogólnej i wiedzy o świecie oraz wiedzy interkulturowej w obrębie omawianych zakresów tematycznych.

Treści merytoryczne: analiza tekstów/materiałów/artykułów/nagrań o tematyce medycznej w odniesieniu do wybranych tematów, tj.: anatomia człowieka, choroby i ich diagnostyka, leki i leczenie, działy medycyny, opieka zdrowotna, służba medyczna, żywienie i dieta, fenomeny współczesnej medycyny oraz medycyny alternatywnej, mity w medycynie, tryb życia, komunikacja lekarz-pacjent, metafora pojęciowa w medycynie, metaforyczne terminy fachowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): złożone fenomeny leksykalno-gramatyczne umożliwiające zrozumienie tekstów o tematyce medycznej; słownictwo fachowe i czynniki je determinujące; zasady komunikacji w odniesieniu do środowiska zawodowego związanego ze światem medycyny.

Umiejętności (potrafi): weryfikować informacje pochodzące z różnych tekstów, w tym autentycznych, i dokonywać ich krytycznej oceny; wyciągać wnioski i wyrażać własne sądy na dany temat; stosować różnorodne i precyzyjne formy przekazu ustnej informacji odnośnie omawianych treści fachowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojego poziomu opanowania materiału; uczenia się przez całe życie; tolerancji i zrozumienia innych poglądów oraz stanowisk.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.20. a. Niemiecki w biznesie I

Cel kształcenia: Rozwijanie kompetencji komunikacyjnej na poziomie C1, a w szczególności produktywnie opanowanie słownictwa z zakresów tematycznych związanych z biznesem i jego otoczeniem oraz rozwinięcie umiejętności jego zastosowania w produkcji językowej (w dyskusjach oraz krótkich wystąpieniach i prezentacjach), poszerzenie wiedzy ogólnej oraz wiedzy interkulturowej w obrębie omawianych zakresów tematycznych.

Treści merytoryczne: podstawowe pojęcia z zakresu ekonomii, systemy rynkowe, specyfika działania rynku, czynniki dotyczące produkcji, ekonomia a ekologia, gospodarka wolnorynkowa a społeczna gospodarka rynkowa, niemieckie przedsiębiorstwa jako firmy globalne, zarządzanie międzykulturowe, rola usług w niemieckim społeczeństwie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): środki leksykalne (język fachowy) związane z gospodarką i światem biznesu; reguły porozumiewania się w sytuacjach biznesowych (negocjacje, pertraktacje), fenomeny gramatyczne stosowane w sytuacjach biznesowych, otaczający go świat biznesu i gospodarki.

Umiejętności (potrafi): komunikować się w sytuacjach biznesowych, opisać dane zjawisko i sytuację na rynku, wyszukiwać informacje z tekstów i innych źródeł, przeanalizować je pod kątem wybranego aspektu i przedstawić wybrany aspekt z zakresu ekonomii i gospodarki w formie ustnej bądź pisemnej, dyskutować na tematy biznesowe przedstawiając własne argumenty.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego poszerzania własnych zasobów leksykalnych, pracy i współdziałania w grupie, zrozumienia i zaakceptowania innych poglądów, wyszukania informacji i poszerzenia wiedzy na zadany temat.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.20.b. Niemiecki w biznesie II

Cel kształcenia: doskonalenie kompetencji komunikacyjnej na poziomie C2, a w szczególności poszerzenie słownictwa z zakresów tematycznych związanych z biznesem i jego otoczeniem, rozwinięcie umiejętności dyskutowania i wypowiadania się na tematy ekonomiczne, pogłębienie wiedzy

ogólnej z zakresu ekonomii i gospodarki oraz wiedzy interkulturowej w obrębie omawianych zakresów tematycznych.

Treści merytoryczne: zadania przedsiębiorstw, organizacja przedsiębiorstw i produkcji, dystrybucja produktów, badania rynku, marketing, rola reklamy w sprzedaży produktów, język reklamy, targi i ich przygotowanie, miejsce pracy, opieka socjalna w pracy, bezrobocie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): środki leksykalne (język fachowy) związane z gospodarką i światem biznesu; reguły porozumiewania się w sytuacjach biznesowych (negocjacje, pertraktacje), fenomeny gramatyczne stosowane w sytuacjach biznesowych, otaczający go świat biznesu i gospodarki, specyfikę działania rynku i przedsiębiorstw.

Umiejętności (potrafi): komunikować się w sytuacjach biznesowych, opisać dane zjawisko i sytuację na rynku, wyszukać informacje z tekstów i innych źródeł, przeanalizować je pod kątem wybranego aspektu i przedstawić wybrany aspekt z zakresu ekonomii i gospodarki w formie ustnej bądź pisemnej, dyskutować na tematy biznesowe przedstawiając własne argumenty.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego poszerzania własnych zasobów leksykalnych; pracy i współdziałania w grupie; zrozumienia i zaakceptowania innych poglądów; wyszukania informacji i poszerzenia wiedzy na zadany temat.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.21. Tłumaczenie tekstów prawniczych

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką i zasadami tłumaczenia tekstów z zakresu prawa z języka polskiego na język niemiecki i z języka niemieckiego na język polski; uświadomienie znaczenia zastosowania właściwego stylu w tłumaczeniach pisemnych z zakresu języka prawniczego oraz zapewnienie praktycznego treningu zastosowania tych umiejętności; pogłębienie wiadomości na temat warsztatu pracy tłumacza, wariantowości technik tłumaczenia, zależnych od materii przekładu, doskonalenie umiejętności pracy ze słownikami specjalistycznymi oraz innymi narzędziami tłumacza (np. wyszukiwarka google, fora tłumaczy). Ważnym celem kształcenia jest wyrobienie świadomości potrzeby systematycznego budowania własnego warsztatu pracy, w którym ważną rolę odgrywają umiejętności poszukiwania informacji i wielokrotnego sprawdzania efektu czynności translatorskich.

Treści merytoryczne: zdefiniowanie pojęć: język prawny i język prawniczy; omówienie stylu tekstów prawniczych i ich cech charakterystycznych na podstawie tłumaczonych tekstów; wprowadzenie terminologii charakterystycznej dla języka prawniczego; zwrócenie uwagi na specyfikę formy tekstu prawniczego; tłumaczenie tekstów prawniczych z języka polskiego na język niemiecki i z języka niemieckiego na język polski; rozwijanie warsztatu pracy tłumacza poprzez wskazanie konieczności posługiwania się w pracy tłumacza słownikami specjalistycznymi; doskonalenie umiejętności dostosowania słownictwa do rodzaju tłumaczonego tekstu i dbałości o spójny i konkretny przekaz tekstu tłumaczonego; omawianie problemów, z którymi tłumacz w praktyce translatorskiej boryka się: analiza błędów tłumaczeń przedstawianych przez studentów ze szczególnym uwzględnieniem interferencji, kalek językowych oraz faux amis. Z pomocą prowadzącego studenci zastanawiają się nad sposobami tłumaczenia takich faktów językowych, jak np. nazwy własne (nazwy zawodów, instytucji etc.). Tłumaczone teksty stanowią punkt wyjścia do dyskusji o wierności/niewierności przekładu, problemu odpowiedniego stylu, granicach przekładalności, rodzajach ekwiwalencji oraz o zakresie kompetencji i odpowiedzialności tłumacza.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): struktury leksykalno-gramatyczne niezbędne w procesie realizacji tłumaczeń tekstów prawniczych; specyfikę gatunku tekstów prawniczych, konstytuujące je cechy i poziomy stylistyczne, specjalistyczne słownictwo, wyrażenia, zwroty, skróty, związane z tłumaczeniem wybranych tekstów prawniczych oraz ich determinującą rolę w procesie przekładu; problemy, z jakimi może się spotkać tłumacz podczas swojej działalności z uwzględnieniem problematyki związanej z tłumaczeniem tekstów prawniczych; źródła pomocne tłumaczowi: np. słowniki specjalistyczne: internetowe i tradycyjne, wyszukiwarka google, fora tłumaczy, konsultacje ze specjalistami i rozumie ich wartość jako pomoc w rozwiązywaniu problemów towarzyszących tłumaczowi podczas jego pracy.

Umiejętności (potrafi): dbać o wysoką jakość językowej i stylistycznej poprawności wykonywanych tłumaczeń; korzystać ze słowników oraz krytycznie korzystać z translatorów; zorganizować swój warsztat oraz proces pracy; pracować w parze lub grupie nad przekładem.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojej wiedzy z zakresu tłumaczenia tekstów urzędowych; rozwijania wiedzy i umiejętności w zakresie przekładu w perspektywie całego życia zawodowego; przyjmowania postawy krytycznej, ale jednocześnie otwartej na argumenty innych, współpracując w grupie; przestrzegania zasad etyki zawodowej jako tłumacz oraz zastosowania zdobytej wiedzy w przyszłej pracy zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.22. Techniki tłumaczeń ustnych

Cel kształcenia: rozwijanie wiedzy z zakresu technik tłumaczenia ustnego, przygotowanie studentów do samodzielnej pracy przekładowej, poznanie skutecznych metod tłumaczenia przykładowych wystąpień prasowych, naukowych, popularnonaukowych, branżowych i in.

Treści merytoryczne: w trakcie ćwiczeń rozwijane będą niezbędne umiejętności, techniki i strategie tłumaczenia ustnego, tj. tłumaczenia a vista, tłumaczenia konsekutywnego i symultanicznego oraz tłumaczenia środowiskowego. Ćwiczona będzie pamięć krótkotrwała, umiejętność sporządzania notatek podczas tłumaczenia konsekutywnego, zdolność do ustnego prezentowania informacji, stosowania odpowiednich utartych struktur językowych, umiejętność koncentracji, a także umiejętność odpowiednio szybkiej reakcji językowej. Zajęcia polegają na wykonywaniu tłumaczeń ustnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady i możliwe strategie tłumaczenia ustnego; sposoby radzenia sobie z mentalnym przetwarzaniem informacji na gruncie znajomości leksykalnych i gramatycznych struktur języka wyjściowego oraz docelowego.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się odpowiednimi technikami oraz strategiami tłumaczenia ustnego oraz twórczo radzić sobie z selekcjonowaniem informacji w procesie przekładu ustnego na gruncie znajomości języka, na który wykonuje się tłumaczenie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rzetelnego wykonywania zadań tłumaczeniowych ze szczególnym uwzględnieniem etycznej odpowiedzialności za wykonaną pracę translatorską.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.23. Tłumaczenie tekstów z zakresu kultury i dziedzictwa narodowego

Cel kształcenia: zapoznanie z wariantowością technik tłumaczenia, zależnych od materii przekładu. Studenci tłumaczą pod kontrolą nauczyciela teksty o charakterze w popularno-naukowym z zakresu kultury i dziedzictwa narodowego zróżnicowane tematycznie, formalnie i pod względem stopnia trudności. Ważnym celem przedmiotu jest również uświadomienie studentom potrzeby systematycznego budowania własnego warsztatu pracy, w którym istotną rolę odgrywają umiejętności poszukiwania informacji i wielokrotnego sprawdzania efektu czynności translatorskich.

Treści merytoryczne: terminologia charakterystyczna dla tłumaczenia tekstów z zakresu kultury i dziedzictwa narodowego. Na zajęciach omawiane są te problemy, z którymi tłumacz w praktyce przekładu takich tekstów styka się najczęściej. Analizuje się błędy przedstawianych przez studentów rozwiązań translatorskich – ze szczególnym uwzględnieniem interferencji, kalek (w tym kolokacyjnych) oraz faux amis. Ponadto rozważa się sposoby tłumaczenia takich faktów językowych, do jakich należą idiomy, archaizmy, neologizmy, nazwy własne, elementy obce kulturze języka docelowego etc. Tłumaczone teksty z zakresu kultury i dziedzictwa narodowego stanowią punkt wyjścia do dyskusji o wierności/niewierności przekładu, granicach przekładalności, rodzajach ekwiwalencji oraz zakresie kompetencji i odpowiedzialności tłumacza.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady tłumaczenia tekstów z zakresu kultury i dziedzictwa narodowego; metody analizy i interpretacji takich tekstów – powstałych w polskim i niemieckim obszarze językowym; rozumie, na czym polega kompleksowa natura języka niemieckiego i kultury niemieckiej.

Umiejętności (potrafi): tłumaczyć teksty z zakresu kultury i dziedzictwa narodowego, wykorzystując wiedzę zdobytą podczas zajęć; wyszukiwać, analizować, wartościować, selekcjonować, przetwarzać i wykorzystywać informacje niezbędne w procesie analizy, interpretacji i przekładu tekstów z zakresu

kultury i dziedzictwa narodowego; potrafi też identyfikować i analizować problemy translatoryczne, które niesie ze sobą dany tekst oraz dobrać strategie i techniki pozwalające na ich rozwiązanie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współdziałania i pracy w grupie respektującej zasadę inkluzji, wzajemnego szacunku oraz zasadę rzetelności w wykonywaniu zadań.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

IV. PRAKTYKA

Cel kształcenia: Rozwinięcie umiejętności składających się na kwalifikacje zawodowe przyszłego tłumacza, rozwijanie umiejętności współpracy w grupie, kształtowanie odpowiedniego stosunku do zawodu i obowiązków z nim związanych, konfrontowanie wiedzy teoretycznej i praktycznej z zakresu specjalności zawodowej z wymaganiami, jakie niesie rzeczywistość zawodowa.

Treści merytoryczne: Praktyka przebiegać będzie w instytucjach i innych zakładach pracy, w których zadania translacyjne zarówno w zakresie tłumaczeń pisemnych jak i ustnych stanowią stały element codziennych działań. Student wykorzystuje w ramach przydzielonych mu prac twarde i miękkie kompetencje translatorskie nabyte w trakcie zajęć, rozwija sprawność tłumaczeniową w formie pisemnej i ustnej w zależności od specyfiki instytucji, w której jest odbywana praktyka, a także uczy się pracy w zespole.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problemy, z jakimi spotyka się tłumacz podczas swojej działalności, w tym problemy związane z tłumaczeniem tekstów fachowych.

Umiejętności (potrafi): skutecznie wykorzystywać nabyte w trakcie zajęć kompetencje językowe i pozajęzykowe przy wykonywaniu zadań tłumaczeniowych w różnych zakresach tematycznych; rozwiązywać dylematy, jakie powstają przy wykonywaniu zadań translatorskich, weryfikować samodzielnie i we współpracy z innymi efekty swojej pracy; zorganizować swój warsztat i proces pracy, a zdobytą wiedzę zastosować w przyszłej pracy zawodowej jako tłumacz.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): do samodzielnej pracy i do pracy w grupie, budowania właściwej atmosfery w miejscu pracy; zaangażowania się w pracę i realizację postawionych mu zadań; przestrzegania obowiązujących norm etycznych w miejscu pracy i przy wykonywaniu zadań tłumaczeniowych; do samodzielnego pogłębiania swojej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

V. INNE

V.1. Ochrona własności intelektualnej

Cel kształcenia: zapoznanie z elementarnymi zasadami, pojęciami oraz procedurami prawa ochrony własności intelektualnej.

Treści merytoryczne: pojęcie własności intelektualnej. Przedmiot prawa własności intelektualnej. Podmioty prawa własności intelektualnej. Treść prawa własności intelektualnej - prawa autorskie i pokrewne. Ograniczenia praw autorskich. Licencje ustawowe i umowne. Dozwolony użytek osobisty i publiczny utworów. Naruszenia praw autorskich (plagiat i piractwo intelektualne). Regulacje szczególne z zakresu prawa autorskiego – ochrona programów komputerowych i baz danych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ustawowy aparat pojęciowy związany z ochroną prawną własności intelektualnej; pola eksploatacji utworów i tryby ich użytku.

Umiejętności (potrafi): identyfikować oraz implementować dozwolone pola eksploatacji utworów w toku analizy krytycznej oraz działalności naukowej w środowisku akademickim.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego korzystania z ustawowych pól eksploatacji utworów w środowisku akademickim oraz życiu prywatnym (np. środowisku sieciowym).

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

V.2. Etykieta

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi zagadnieniami dotyczącymi zasad savoir-vivre'u.

Treści merytoryczne: podstawowe zagadnienia dotyczące zasad savoir-vivre'u w życiu codziennym (zwroty grzecznościowe, powitania, rozmowa przez telefon, podstawowe zasady etykiety oraz precedencji w miejscach publicznych). Etykieta uniwersytecka (precedencja, tytułowanie, zasady

korrespondencji). Etykieta biznesowa (dostosowanie ubioru do okoliczności, zasady przedstawiania, przygotowanie się do rozmowy kwalifikacyjnej).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady rządzące interpersonalnymi relacjami w życiu prywatnym oraz w relacjach zawodowych.

Umiejętności (potrafi): stosować zasady etykiety i kurtuazji w życiu społecznym i zawodowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania znaczenia zasad etykiety w relacjach interpersonalnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

V.3. Ergonomia

Cel kształcenia: przybliżenie podstawowych zagadnień związanych z ergonomią rozumianą w sensie interdyscyplinarnym, uświadomienie zagrożeń i problemów (także zdrowotnych) związanych z niewłaściwymi rozwiązaniami ergonomicznymi na stanowiskach pracy zawodowej oraz w życiu pozazawodowym a także korzyści wynikających z prawidłowych działań w tym zakresie.

Treści merytoryczne: ergonomia – podstawowe pojęcia i definicje. Ergonomia jako nauka interdyscyplinarna. Główne nurty w ergonomii: ergonomia stanowiska pracy (wysiłek fizyczny na stanowisku pracy, wysiłek psychiczny na stanowisku pracy, dostosowanie antropometryczne stanowiska pracy, materialne środowisko pracy), ergonomia produktu – inżynieria ergonomicznej jakości, ergonomia dla osób starszych i niepełnosprawnych. Ergonomia pracy stojącej i siedzącej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia związane z ergonomią, ze szczególnym uwzględnieniem ergonomii stanowiska pracy.

Umiejętności (potrafi): oceniać (w zakresie podstawowym) warunki w pracy zawodowej oraz podczas aktywności pozazawodowej ze względu na problemy ergonomiczne i zagrożenia z tym związane.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przejawiania postawy antropocentrycznej w stosunku do warunków pracy i życia codziennego; reagowania na zagrożenia wynikające z wadliwych rozwiązań i nieprawidłowości w zakresie jakości ergonomicznej; realizowania postawy wrażliwości na potrzeby osób niepełnosprawnych (w kontekście ergonomicznym).

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

V.4. Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy

Cel kształcenia: przekazanie podstawowych wiadomości na temat ogólnych zasad postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków studentów, zasad udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku, jak również wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi mogą zetknąć się studenci.

Treści merytoryczne: regulacje prawne z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Obowiązujące ustawy, rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w uczelniach). Identyfikacja, analiza i ocena zagrożeń dla życia i zdrowia na poszczególnych kierunkach studiów (czynniki niebezpieczne, szkodliwe i uciążliwe). Analiza okoliczności i przyczyn wypadków studentów: omówienie przyczyn wypadków. Ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń (np. pożaru). Zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku - apteczka pierwszej pomocy. Dostosowanie treści szkoleń do profilu danego kierunku studiów jest bardzo ważne, gdyż chodzi o wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi mogą zetknąć się studenci.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków studentów; zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku.

Umiejętności (potrafi): postępować z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia; realizować zasady bezpieczeństwa związane z pracą; posługiwać się środkami ochrony indywidualnej i środkami ratunkowymi, w tym udzielać pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania się w sposób profesjonalny i etyczny.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

PLAN STUDIÓW KIERUNKU FILOLOGIA GERMAŃSKA

Obowiązuje od cyklu: 2020 Z

Poziom studiów: studia drugiego stopnia

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Liczba semestrów: 4

Dziedzina/y nauki/dyscyplina/y naukowe: nauki humanistyczne/językoznawstwo, literaturoznawstwo, nauki o kulturze i religii

Rok studiów: 1, semestr: 1

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
I - WYMAGANIA OGÓLNE													
1	Technologie informacyjne w humanistyce	I	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	1	x	x	30	0	30	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				1	x	x	30	0	0		0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
II – PODSTAWOWYCH													
1	PNJN* – Sprawności zintegrowane I	I	3	2,00	zal. oc.	o	60	0	60	2	0	0	

2	Pisanie ze stylistyką I	I	2	1,00	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
3	Gramatyka praktyczna I	I	3	2,00	zal. oc.	o	60	0	60	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			8	5,00	x	x	150	0	150	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				5,00	x	x	150	0	150	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Wybrane teorie i metody literaturo- i kulturoznawcze	I	2	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Zajęcia specjalizacyjno-kulturoznawcze	I	2	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
3	Metodologia badań językoznawczych	I	2	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
4	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa I**	I	4	1,20	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
5	Przedmiot do wyboru	I	2	1,20	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
6	Wystąpienia publiczne	I	2	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
7	Tłumaczenie tekstów użytkowych	I	2	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
8	Tłumaczenie tekstów urzędowych	I	2	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
9	Niemiecki w turystyce	I	2	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			20	10,80	x	x	270	0	270	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				10,80	x	x	270	0	270	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			6	2,40	x	x	60	0	60	4	0	0
VI – INNE												
1	Ochrona własności intelektualnej	I	0,25	0,00	zal.	o	2	2	0	0	0	0
2	Etykieta	I	0,5	0,00	zal.	o	4	4	0	0	0	0
3	Ergonomia	I	0,25	0,00	zal.	o	2	2	0	0	0	0
4	Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	I	0,5	0,00	zal.	o	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1,5	0,00	x	x	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				0,00	x	x	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 1			31,5	16,8	x	x	462	0	462	26	0	0

* PNJN – praktyczna nauka języka niemieckiego

** do wyboru: Seminarium językoznawcze / literaturoznawcze / kulturoznawcze

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizow. z bezpośrednim udziałem nauczyciela akadem. lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
II- PODSTAWOWYCH													
1	PNJN* -Sprawności zintegrowane II	II	4	2,00	egz.	o	60	0	60	2	0	0	
2	Pisanie ze stylistyką II	II	2	1,00	egz.	o	30	0	30	2	0	0	
3	Gramatyka praktyczna II	II	3	2,00	egz.	o	60	0	60	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			9	5,00	x	x	150	0	150	6	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				5,00	x	x	150	0	150		0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
III – KIERUNKOWYCH													
1	Komunikacja interkulturowa	II	2	1,00	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0	
2	Współczesne trendy w literaturze	II	2,5	1,00	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0	
3	Stosunki polsko-niemieckie	II	2	0	egz.	o	30	30	0	4	0	0	
4	Wykład monograficzny I**	II	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0	
5	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa II****	II	5	1,20	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0	
6	Tłumaczenie tekstów naukowych	II	2	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0	
7	Tłumaczenie tekstów literackich	II	2	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0	
8	Niemiecki w medycynie	II	2	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			19,5	6,80	x	x	240	60	180	18	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				6,80	x	x	240	60	180		0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			7	1,20	x	x	60	30	30	4	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 2			28,5	11,8	x	x	390	60	330	24	0	0	
Liczb punktów ECTS/godz. dyd. na 1 roku studiów			60	28,6	x	x	852	60	780	50	0	0	

* PNJN – praktyczna nauka języka niemieckiego, ** do wyboru: Wykład monograficzny językoznawczy / literaturoznawczy *** do wyboru: Seminarium językoznawcze / literaturoznawcze / kulturoznawcze

Rok studiów: 2, semestr: 3

[illegible]

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	23	8,40	x	x	240	30	210	16	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		8,40	x	x	240	0	210		0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	11	3,60	x	x	120	30	90	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 3	30	12,40	x	x	360	30	330	22	0	0

* PNJN – praktyczna nauka języka niemieckiego, ** do wyboru: Lingwistyka stosowana / Lingwistyka ogólna / Lingwistyka tekstu, *** do wyboru: Literatura regionów / Literatura spoza kanonu / Literatura kobieca, **** do wyboru: Wykład monograficzny językoznawczy / literaturoznawczy

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
II – PODSTAWOWYCH												
1	Zajęcia receptywno-dyskursywne	IV	4	2,00	zal. oc.	o	60	0	60	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	2	x	x	60	0	60	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				2	x	x	60	0	60		0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa IV*	IV	6	1,20	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
2	Zajęcia specjalizacyjne literaturoznawcze II**	IV	3	1,20	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
3	Zajęcia specjalizacyjne językoznawcze II***	IV	3	1,20	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
4	Współczesne problemy krajów niemieckojęzycznych	IV	3	1,00	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0

5	Tłumaczenie tekstów z zakresu kultury i dziedzictwa narodowego	IV	2,5	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
6	Niemiecki w biznesie II	IV	2,5	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			20	7,00	x	x	180	0	180	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				7,00	x	x	180	0	180		0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			12	3,60	x	x	90	0	90	6	0	0

V – PRAKTYKA

1	Praktyka zawodowa	IV	6	0,00	zal. oc.	f	0	0	0	2	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	0,00	x	x	0	0	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				0,00	x	x	0	0	2	120	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			6	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 4			30	9	x	x	240	0	240	16		0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 2 roku studiów			60	21,4	x	x	600	30	570	38		0

* do wyboru: Seminarium językoznawcze / literaturoznawcze / kulturoznawcze

** do wyboru: Dramat i teatr niemieckojęzyczny / Literatura szwajcarska i austriacka / Literatura zaangażowana

*** do wyboru: do wyboru: Onomastyka / Słotwórstwo / Lingwistyka stosowana

Tabela podsumowująca plan

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	praca dyplomowa
				ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Liczba punktów ECTS / godz. dyd. w planie studiów		120	50	1452	102	1350	88	160	
Grupa treści									
I - WYMAGANIA OGÓLNE									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		2	1,00	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			1,00	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0
II – PODSTAWOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		28	16	480	0	480	20	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			16	480	0	480	20	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		82,5	33,00	930	90	840	64	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			33,00	930	90	840	64	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		36	10,8	330	60	270	22	0	0
IV – ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0
V – PRAKTYKA									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		6	0,00	0	0	0	2	160	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		0,00	0	0	0	2	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	6	0,00	0	0	0	0	0	0
VI – INNE								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	1,5	0,00	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		0,00	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0	0,00	0	0	0	0	0	0

Lp.	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		120	100
1	wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	61,6	51,33
2	z zakresu nauk podstawowych	28	23,33
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	50	41,66
4	ogólnouczelniane lub realizowane na innym kierunku	3,5	2,91
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 30% punktów ECTS	42	35,00
6	wymiar praktyk	6	5,00
7	zajęcia z wychowania fizycznego	---	---
8	zajęcia z języka obcego	---	---
9	przedmioty z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	118,5	98,75
10	zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	---	---
11	zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/ach, do których przyporządkowano kierunek studiów (dotyczy profilu ogólnoakademickiego)	82,5	68,75

II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych w łącznej liczbie punktów ECTS	%
1	językoznawstwo	60%
2	literaturoznawstwo	30%
3	nauki o kulturze i religii	10%
Ogółem:		100%

Wykaz grup przedmiotów
1 - Przedmiot do wyboru
1) Wybrane zagadnienia z frazeologii
2) Literatura austriacka
3) Selected aspects of culture of English-speaking countries